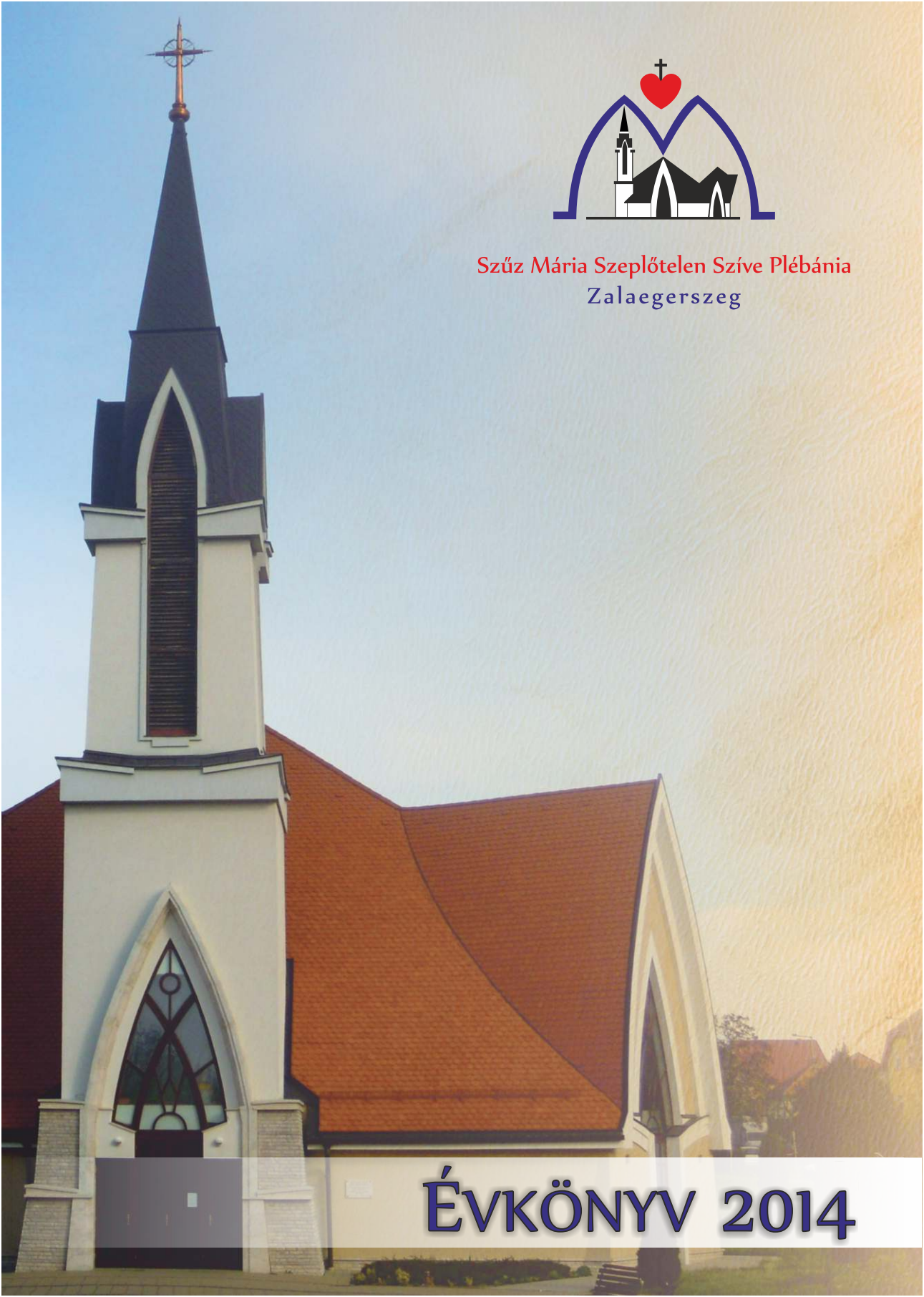

Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia
Zalaegerszeg

ÉVKÖNYV 2014

Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia

Zalaegerszeg

ÉVKÖNYV

2014

Szerkesztette:
Somogyi Edina

Kiadja:
Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia
8900 Zalaegerszeg, Átalszegett utca 100.
Telefon: 92/320-626
E-mail: zeg3@martinus.hu; Weboldal: zeg3.martinus.hu
Facebook: Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia, Zalaegerszeg
Felelős kiadó: Kürnyek Róbert

Minden jog fenntartva!

Jelen könyvet vagy annak részleteit bármely formában reprodukálni vagy közölni csak a kiadó előzetes írásbeli engedélyével szabad.

Nyomdai munkák:
Premier Nyomda Kft.
1117 Budapest, Budafoki út 64.

Felelős vezető:
Király Attila

Püspöki köszöntő

Dr. Veres András megyéspüspök

Kedves Testvérek!

Nagy örömmel értesültem a kezdeményezésről, hogy a Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia évkönyvet kíván közzé tenni. Több szempontból is örömtelinek tartom a kezdeményezést. Elsőként, mert vannak lelkes emberek, akik szeretnék összegyűjteni, és a jövő számára megörökíteni mindazt, ami a plébánián történt az alapítás óta. De nem kevésbé örömteli a kezdeményezés azért is, mert a plébánia hívei minden bizonnyal érzik, hogy néhány megtörtént dolgot érdemes újra átélni azáltal, hogy leírjuk, elmondjuk egymásnak. A családtagok és a barátok szoktak szívesen emlékezni a közös élményekre. De bizonyára az is felmerült a kezdeményezőkben, hogy ezzel a kiadvánnyal evangelizáló munkát is végeznek. Azok, akik eddig talán nem elkötelezetten, vagy egyáltalán nem vettek részt a plébánia életében, hátha megerősítést kapnak, hogy ők is szorosabban kapcsolódjanak a közösséghez.

Öröm volt tapasztalni kezdettől fogva, hogy a plébánia hívei megérezték és megértették az önállósodásban rejlő lehetőségeket. Egy kisebb közösség személyesebb tud lenni belső kapcsolataiban, de a kifelé ható missziójában is. Érdeklődéssel várom magam is a beszámolót, hogy vajon miben és hogyan valósult meg az új evangelizálás e fiatal plébánia életében?

Amikor ezeket a sorokat írom, a világegyház figyelme éppen Róma felé irányul, ahol október 5-19. között megrendezésre kerül a rendkívüli püspöki szinódus III. közgyűlése *A családpasztoráció kihívásai az evangelizáció összefüggésében* címmel. Mindnyájan tapasztaljuk e téma rendkívüli aktualitását. Szerte a világban, miként minden plébániai közösségben is naponta szembesülünk számtalan olyan kihívással, amelyekbe családjaink és fiataljaink ma kerülnek. Érezzük, amire a szinódus címe is utal,

hogy mindezen kihívások és nehézségek hátterében az evangelizáció ügye rejtőzik. Sokat, az eddigieknél sokkal többet kell tennünk az evangelizáció terén azért, hogy a fiatalok és a családok megismerjék az evangélium és az Egyház tanítását a házasság szentségével és a családi élettel kapcsolatban. A legtöbb esetben a tudatlanság rejlik a jézusi tanítás nem követése mögött. Talán ezen a téren ez a plébánia is tud a jövőben új kezdeményezéseket tenni!

Másik fontos esemény, amire készülnünk kell, Szent Mártonnak, Egyházmegyénk védőszentjének 1700. születésnapja. Azért is fontos ez a készület, mert ő nemcsak a Szombathelyi Egyházmegye védőszentje, hanem azzal is büszkélkedhetünk, hogy ő Egyházmegyénk területén, nevezetesen Sabariában, a mai Szombathelyen született. Ez a tény kötelez bennünket. Úgy kell emlékeznünk rá, hogy igyekszünk mindennapi életünk részévé tenni azokat az erényeket, amelyek őt világszerte ismert szentté tették. Legfőképpen az elesetteket felemelő szeretetet.

Ezekkel a gondolatokkal köszöntöm a plébánia első évkönyvét. Szeretném megismételni a plébánia elindulásakor mondott jókívánságomat az egész közösségnek: *Vivat, crescat, floreat!*

+ András

Veres András
püspök

Útnak indul(t)unk

Kürnyek Róbert

Plébániánk első évkönyvét tartja kezében az olvasó, amely röviddel plébániánk első születésnapja után, s plébániatemplomunk felszentelésnek 10. évfordulójához kapcsolódóan jelent meg. Ez az a két esemény, amelyhez a legtöbb írás kötődik ezen új kezdeményezésben, melyet reményeink szerint ezentúl évről évre kezükbe vehetnek majd az olvasók.

Tíz évvel ezelőtt sokan jelen voltunk, amikor dr. Konkoly István akkori megyéspüspök felszentelte templomukat, s így a Kertvárosban élő hívő közösség régi vágyát beteljesítette. Csodálatos összefogás tanúi lehettünk akkor: a hívő közösség, a lelkipásztorok, az önkormányzat, az egyházmegye közös erővel adott lehetőséget az istendicséretre városunk ezen szegletében is.

Nagy szeretettel gondolunk vissza azokra, akik a templomépítést megelőző évek munkájában, valamint az építkezés megvalósításban részt vettek. Emlékkönyvünk jó néhány visszaemlékezésében megjelennek azok, akik nélkül elképzelhetetlen lett volna a templom felépítése, sőt, ők maguk is vallanak tíz évvel ezelőtti emlékeikről. Hálánk és köszönetünk ma is szól feléjük, különleges módon is Szabó Gyula és Ströber László atyák felé, akik a lelkek pásztoraként a rájuk bízottak testi és lelki javával egyaránt törődve megálmodták és megvalósították a nagy művet.

A tíz évvel ezelőtti meghatározó esemény mellett azonban első évkönyvünkben az elmúlt másfél évre is visszatekintünk. A plébánia megalapítása miatti izgalom és öröm már olyan messzinek tűnik most, amikor már bejáratott, de még mindig újnak ható hétköznapi életünket éljük. Bár új események, s új kezdeményezések időről időre még most is megjelennek, s korántsem vagyunk még készen a plébánia megalapításával, be kell vallanunk, hogy óriási utat tettünk meg másfél év alatt.

2013 augusztusában két templommal kezdtük meg plébániai életünket. Nem tudtuk, hogy hol lesz a plébániai központ, hol fog lakni a lelkipásztor, hol lehet irodai szolgálatot tartani, s milyen feladatokat kell elvégezni. Nem volt minta sem, hiszen új plébánia mostanság nem alakult. De elkezdtük az elején: az otthonkeresésben a Jóisten is csodálatos módon segített, s a hivatalos induláskor már megvolt a helyünk, még ha átalakítani és plébániasítani is kellett.

Aztán szépen lassan elkészültek az anyakönyvek, megteremtődtek a feltételei a hivatal indításának, s a közösségi helyiségként funkcionáló üres szoba is kapott berendezést, még ha az raklapból is volt. De boldogok és lelkesek voltunk, hogy valami egészen új és izgalmas dolog létrehozásában közreműködhetünk. A már létező közösségek mellett újak is indultak, s az imádság is minden nap szállt már az ég felé templomainkból.

Az új dolgok iránti lelkesedés rendszerint azonban az idő előrehaladtával elmúlik. Új feladatként mostantól tehát azt is magunk elé tűzhetjük, hogy próbáljuk megőrizni azt a kezdeti tüzes lelkületet, amivel közös életünknek nekiindultunk. Ahogyan az első vasárnap is elhangzott: közösségünkben mindenkire szükség van. Senki sem felesleges, mert mindenkiben ott van valami, amit csak ő tud a közösségünkhöz hozzáadni. S ha ezt nem teszi, mindnyájan kevesebbek leszünk. Akkor leszünk igazi plébániai közösség, ha megtaláljuk helyünket a közösségben, s ha megengedjük egymásnak, hogy mindenki megtalálhassa azt a területet, amelyet a Gondviselő neki szánt, hogy abban kiteljesedhessen.

Az elmúlt másfél évért hála legyen a Jóistennek, aki nem csupán ajándékba adta nekünk az új plébániát, hanem azóta is folytonosan kísér minket, sőt, teszi a csodákat értünk. De nagy köszönettel tartozunk mindenkinek, aki plébániánk területén él, vagy nem itt él, de gyakran megfordul nálunk. Köszönet a jelenlétért, az imádságért, a kedves és jó szóért, az elvégzett munkákért, az anyagi és erkölcsi áldozatokért, az ételért és italért, a jó ötletekért, a lelkesedésért, s a szeretetért. A Jóisten éltessen és segítsen bennünket továbbra is, hogy együtt tudjuk közös utunkat járni, s adjon nekünk erőt és bátorságot, hogy városunknak, Zalaegerszegnek megszentelődésében mindannyian közreműködhessünk!

Emlékeim a Zalaegerszeg – Kertvárosi templom építésével kapcsolatban

Dr. Konkoly István nyugalmazott megyéspüspök

A leendő új templom építésének ügye hivatalosan azzal kezdődött, hogy elkészült az alapító okirata. Ez megállapította, hogy Zalaegerszeg város lakóinak létszáma a XX. század második felében nagymértékben megnövekedett, és ennek következtében a város területe is kiterjedt. Az új, kertvárosi rész – közel 15 ezer lakossal – messze került a plébánia templomtól. Így az itteni hívek lelkipásztori ellátására szükségessé vált egy új templom építése. Ezért 1989. október l5-én az akkori plébános, dr. Szabó Gyula és az egyházközség képviselőtestülete határozatot is hozott egy új templom építésére. Ezt a szándékot jelentették dr. Konkoly Istvánnak, az Egyházmegye főpásztorának, aki egyetértett vele és támogatásáról biztosította a zalaegerszegi híveket.

Ezután sor került a megfelelő helyszín keresésére és kiválasztására. Ebben az érdekelt helyi plébániai és önkormányzati vezetőkkel együtt a megyésfőpásztor is részt vett. Sajnos a helyszín kiválasztását akkor, különböző okok miatt, nem követte a templomépítés megkezdése. A legfőbb ok az volt, hogy sürgőssé váltak a nagytemplom és a plébániaépület felújítási, valamint rekonstrukciós munkálatai. Őszintén szólva az új templom építésének elodázásához hozzájárult két örvendetes tény is. Az egyik a Not-

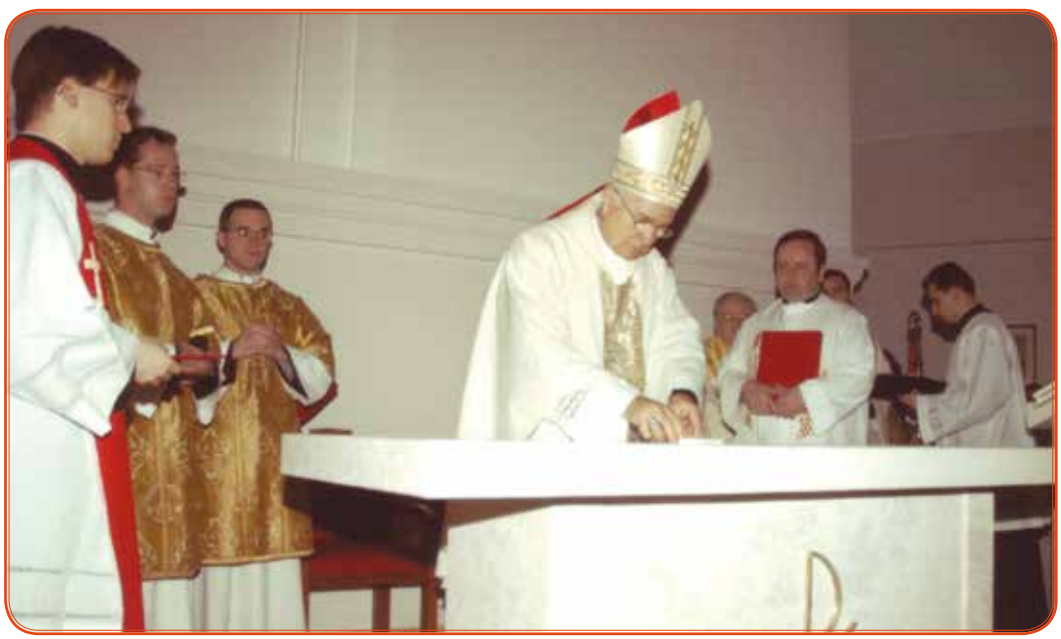

re Dame nővérek kápolnájának megnyitása volt. A másik pedig Zalaegerszeg Város Önkormányzatának, illetve az Általános Művelődési Központ Igazgatójának nemes gesztusa, amellyel 1993-ban lehetővé tették, hogy ebben az Intézményben a környékbeli hívek hozzájuthassanak a vasárnapi szentmisén való részvételhez.

Ez a lehetőség azonban egy idő után nem elodázta, hanem inkább sürgetővé tette az új templom megépítését. Stróber László apátplébános, az egyházközségi képviselőtestület tagjaival együtt arra gondolt: egy ilyen hívő közösség, amely vasárnapról vasárnapra zsúfolásig megtölti az ideiglenes misézőhelyet, megérdemli, hogy mielőbb új temploma legyen. A gondolatot követték a tettek is.

2002. szeptember 12-én elkészült a leendő új templom alapító okirata, amelyet dr. Konkoly István megyéspüspök, dr. Gyimesi Endre polgármester, Stróber László apátplébános és Németh Lajos egyházközségi világi elnök írtak alá. S egyúttal kitűzték a kertvárosi templom alapkőletételének dátumát, 2002. szeptember 22-ét is.

Ezen a napon a vasárnapi szentmisén találkoztam először a kertvárosi hívekkel. Megható volt számomra, hogy a kiadós eső ellenére milyen nagyszámú hívősereg jött össze az Apáczai Csere János Általános Művelődési Központban. Szinte fizikailag is érezni lehetett azt a nagy lelkesedést, amely az új templom alapkőletételének hírére eltöltötte a jelenlévő híveket. A szakadó eső miatt – a helyi lelkipásztor kérésére – itt ezen a misézőhelyen végeztük el az alapkőletétel szertartását.

Közben híradás érkezett arról, hogy csillapodott az eső ereje. Ez a híradás elég volt ahhoz, hogy a hívek közül több százan – esernyő alatt vagy a nélkül – mondhatni futólépésben siettek az Átalszegett útra. Természetesen a megyésfőpásztor és a jelenlévő papok is csatlakoztak a zarándokmenethez. S itt a helyszínen megismételtük az alapkőletétel imáit és – úgy, ahogy szokás – a helyére tettük a templom alapkövét. A búcsúvételkor a főpásztor kérte a híveket: ne felejtsék el, hogy az új templom építési területét és alapkövét kétszer is megáldottuk. Bizonyára ez is hozzájárul majd ahhoz, hogy új templomuk különösen is szilárd és időtálló legyen. Majd hozzáfűzte: kívánom, hogy ez legyen majd jellemző e városrész lakóinak katolikus, keresztény hitére is.

Az alapkőletételt követően 2003 májusában a templom alapozásával elkezdődött az építkezés, és alig másfél év alatt megtörtént a csoda: a 2004. november 28-i templomszentelés után a hívek birtokba vehették új templomukat.

A szentelési mise bevezetéseként a főpásztor arra kérte a híveket, köszönjük meg a Jóistennek, hogy az építtetőknek, a plébánia lelkipásztorainak és híveinek mindenre elszánt bátorságot és áldozatkészséget adott, az építőknek pedig önbecsülést és leleményességet, hogy minden tekintetben igényes munkát végezzenek, és határidőre teljesítsék az egyes munkafázisokat éppúgy, mint a teljes építkezés befejezését.

Persze Isten kegyelme és az emberi helytállás mellett szükség volt az építkezés költségeinek előteremtésére is. Ezen a téren is mindenki megtette a magáét. A Plébánia, illetve a hívek adománya több mint 100 millió forint volt. Az Egyházmegye 30 millió forintot adott, a plébániákon történt gyűjtés eredményeként pedig több mint 4 millió forint jött össze. Az Önkormányzat nagyméretű – 7000 négyzetméteres – telket ajándékozott a templomépítés céljára. Ehhez járult még a 20 millió forintos pénzbeli adománya, valamint a parkolók és a becsatlakozó út elkészíttetése is.

Nagylelkűségéért minden intézménynek és egyéni adakozónak is, mint az Egyházmegye főpásztora, hálás köszönetemet fejezem ki.

Külön köszönet illeti az Általános Művelődési Központ igazgatóját, aki intézetében 11 éven keresztül biztosította a vasárnapi misézés lehetőségét. S végül, de nem utolsósorban elismerésemet fejezem ki Stróber László apátplébános úrnak, aki ennek a

nagyszabású építkezésnek a szíve-lelke volt. Kezdettől fogva résztvett a munkálatok minden fázisában. Információival, tanácsaival segítette a tervezőket. Vállalta az anyagiak előteremtésének sok-sok gondját. Szinte naponta felügyelte a munkálatokat, konzultált a szakemberekkel, lelkesítette a munkásokat. Isten áldja meg önzetlen és fáradhatatlan munkájáért, helytállásáért.

Kedves Testvérek! A mai szentmisét azért ajánljuk fel, hogy ez a buzgóság és áldozatkészség, amely a templomépítés során a Kertvárosban megmutatkozott, legyen mindig jellemző az itteni hívek hitéletére is.

A szentelési szertartás, illetve a szentmise befejezése után Stróber László apátplébános röviden ismertette a templomépítés történetét. Majd ő is őszinte köszönetét fejezte ki mindenkinek, akik szellemi és fizikai munkájukkal illetve nagylelkű pénzbeli adományaikkal hozzájárultak a nagy mű létrejöttéhez.

Végül a Szombathelyi Egyházmegye ajándékának átadása következett. A megyésfőpásztor 4 személynek: Stróber László apátplébánosnak, Czigány István tervezőmérnöknek, Szilvás László műszaki ellenőrnek és Kónya László építésvezető mérnöknek a Szombathelyi Egyházmegye Szolgálatáért emlékérmet adományozta a vele járó díszes oklevéllel együtt. Két személynek: Szecsányi László statikus tervezőnek és Nemes Ferenc iskolaigazgatónak a Szombathelyi Püspöki Palotáról megjelent szép képeskönyvet ajándékozta.

A Zalaegerszeg – Kertvárosi templomszentelési mise élménye a mai napig elevenen él emlékezetemben. A megható szentelési szertartás minden mozzanatáról rövid magyarázatot kaptak a jelenlevő hívek. Így mélyen át tudták élni ezek értelmét és jelentőségét. Ezeket a szép szövegeket ma is őrzöm az Áldások című gyűjteményemben.

Istennek épülő templomok

Stróber László

Templom: Isten háza. Népének testvéri pihenője, lelki békességének és épülésének szent helye. Fiatal vagy öreg, egyforma áhítattal imádkozhat, csodálja az Emberfiát, szóval és énekkel dicséri. A templom felkiáltójel. Harangszó száll tornyából hívogatóan. Betérünk, igyekszünk „odabenn" nyugalmat keresni, a lélek csöndjében kitárulkozunk a Mindenható előtt. Szeretnénk a kegyelem szépségében megpihenni, hallgatni a szívünkben megszólaló „isteni szót".

A templom a mindenség megtestesülése. Az Úr házában virrasztva, várakozva talán mindannyiunkban megfogalmazódik: életünk, kicsiny tudásunk mennyire Istentől való, milyen gyengék vagyunk nélküle. Jó ez a megvilágosodás, hogy a mindenség megsejtése, az igazság keresése mellett a szeretet gyakorlása legfőbb feladatunk.

Templomunk Istennek épült templom. Mielőtt felépült volna a kertvárosi templom, sok tervezgetés, vágyakozás, reménykedés előzte meg. 1989 tavaszának utolsó papi rekollekcióján dr. Konkoly István püspök úr arra kért, hogy szakemberekkel nézzünk körül a kertvárosi városrészben, hol épülhetne új templom. Mint egerszegi káplánt kért erre, noha én nem tudtam, hogy a Mária Magdolna plébániára kerülök további szolgálatra. A püspök úr kérésének eleget téve Inkovics Lászlóval, a város akkori főépítészével és Czigány István építésszel körüljártuk a kertvárosi helyeket. Három helyszínt néztünk meg: a Hegyalja út közepén lévő nagyobb parkolóhelyet, utána a Köjál feletti dombot, ahol jelenleg a fiatal házasok épülete található, és azt a helyszint, ahol most már áll a Kertvárosi Templom. Dr. Szabó Gyula kanonok úr, elődöm a plébánosságban sokszor szomorúan emlegette, hogy nem sikerült a templomot felépíteni.

2002-ben – Isten gondviselő kegyelmében bízva – az alapkőletétel megtörtént. Az Apáczai Művelődési Központban volt az alapkőletétel szentmiséje, de az időjárás miatt úgy tűnt, hogy nem tudjuk az építkezés helyszínén az alapkövet elhelyezni. Mintegy jelként és biztatásként a szentmise végére megszűnt az esőzés, és szinte „futva" siettünk, inkább rohantunk az alapkőletétel elhelyezésére. Majd pedig 2003 májusában az alapozással elindulhatott az építkezés. Sok munka, áldozat, fáradság és szeretet épült a templom falaiba. Sokak imája és adománya segített, erősített e nehéz, de szép feladatban. Egykori lelki vezetőm, aki már az örökkévalóságban van, biztatott, bátorított, hogy bízzam magam a Szűzanya Szeplőtelen Szívére, akinek tiszteletére akarjuk e templomot emelni. Ugyanakkor Mindszenty bíboros úr, egykori zalaegerszegi apátplébános imáit is buzgón kértem. Az Úr megáldott minket és felszentelhettük az új Mindszenty emléktemplomot. Szinte hihetetlen, hogy ennek már 10 éve.

A templomépítés minden részletét nem tudom leírni, de nem is szükséges, mert a testvérek közül sokan végig kisérték az építkezés folyamatát. Hisz az a fontos, hogy a templom „áll". Azonban jól a szívünkbe kell vésni, hogy mi, keresztények Istennek épülő templomok vagyunk. Ez az építkezés kinek-kinek a haláláig tart. Nem vagyunk készek, befejezettek, tökéletesek. Csak haladunk az életszentség útján, de ott odaadással kell mennünk, hűségesen és állhatatosan. Nem elégedhetünk meg tegnapi énünkkel, mindennap nagy szeretettel és bizalommal kell haladnunk az Üdvözítő Jézus nyomában. A kertvárosi testvéreknek ehhez kívánom a mindenható Isten áldott kegyelmét.

Emlékezés Gyula atyára

Endrédiné Fekete Ágnes

Dr. Szabó Gyula atya 1989 és 1998 között volt városunkban a Mária Magdolna Plébánia plébánosa. Sokan szívesen emlékezünk mosolygó, szeretetével mindenkit átölelő alakjára és ezúton szeretnénk emlékét felidézni évkönyvünkben.

Gyula atya 1934-ben született Csehiben, ahol gyerekkorában ministrálni kezdett, és szinte úgy nőtt bele a papi hivatásba. A szombathelyi kisszemináriumban érettségizett 1952-ben, majd Győrben kezdte a szemináriumot, másodévtől pedig Budapestre került.

1957. június 23-án szentelték pappá, és '58 tavaszán Szentgotthárdra helyezték az előző évben meggyilkolt Brenner János vértanú helyére, ahol 30 hónapot szolgált.

1960–61 között befejezte tanulmányait, utána rövid 6 hetet Kenyeriben szolgált, majd Sárváron, Olaszfán, Ostffyasszonyfán, aztán 5 évig volt Körmenden káplán. 1967-től a szombathelyi főplébánián töltött 11 évet, majd hegyfalusi plébánosként szintén 11 évet. 1989-ben került Zalaegerszegre.

Gyula atya plébánossága alatt lelki, szellemi változások történtek a plébánián: 1990-től a 11. Vatikáni Zsinat szorgalmazását megvalósítva a világi hívek és a lelkipásztori kisegítők bekapcsolódtak a felolvasásba, áldoztatásba, és az igeliturgia végzésébe a filiális egyházközségekben, szociális otthonban, kórházakban. Az egyházközség megújulását szolgálta az új egyházközségi szabályzat által megválasztott képviselőtestület, akiknek tevékeny tagjai munkacsoportokban végezték feladatukat.

Zalaegerszegi évei alatt írta meg hat kötetes dogmatikai jegyzetét, tanított a Győri Hittudományi Főiskolán és a Berzsenyi Dániel Főiskolán.

Ekkor történt a templom világításának, régi elektromos vezetékének felújítása, új hangosító berendezés, térelválasztó rács építése, új, modern orgona beszerzése, a templom restaurálásának előkészítése.

Nekünk, híveknek nagy öröm volt minden találkozás barátságot, nyugalmat sugárzó egyéniségével. Nagy karosszékében ülve szívesen fogadta látogatóit, és az órákig tartó beszélgetések komoly útravalók maradtak számunkra. Ő maga így beszélt az egerszegi évekről:

„Érdekes. Sok minden volt benne: politikai fordulatok, választások... Egerszeg lelkileg sokat alakult és fejlődött. Ez persze nem az én érdemem, mert igen kiváló munkatársaim vannak, én inkább csak katalizátor vagyok. Eredmények? Például az iskolai hitoktatás megindítása, a lelkipásztori munkatársak megszervezése vagy a karitász tevékenység – ezekre jó kedvvel tekintek. Ami viszont kudarc – az a Mindszenty-emléktemplom építésének zsákutcája."

Kilenc év szolgálat után 1998-ban nyugdíjba helyezte őt a püspök úr. Nyugodt szívvel adta át a plébánia vezetését Stróber László atyának, akiben a plébánia szakszerű vezetését biztosítottnak látta, és aki meg tudta valósítani Gyula atya álmát a Kertvárosi templom megépítéséről.

Életének további részét a szombathelyi Nyugdíjas Papok Otthonában töltötte, de még folytatta papi munkáját: a Székesegyházban gyóntatott, és a Hittanárképző Főiskolán dogmatikát és filozófiát tanított.

Betegségét, melynek keresztjét éveken át hordozta példamutató erővel tűrte, és mindig mosolyogva, jó kedéllyel a tőle megszokott nagy szeretettel fogadta látogatóit.

2009. március 27-én ment át az örök életbe, április 1-jén temették el végakaratának megfelelően a Mária Magdolna Plébániatemplom altemplomában.

Megvalósult, amit nyugdíjba vonulásakor ígért: „egyszer majd visszajövök, és mindig itt maradok."

Kérjük szeretett plébánosunk imáit városunkért és a zalaegerszegi egyházközségek híveiért!

Forrás:

Ünnepi Harangszó 1994.
Ünnepi Harangszó 1998.

A kertvárosi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve tiszteletére felszentelt templom építésének története

Krónikás

Egy új zalaegerszegi templom építésének gondolata már a rendszerváltás előtt felmerült. A belvárostól oly messze lakó kertvárosi hívek szívében indult el a vágyakozás, hogy ebben a városrészben is épüljön hajlék Isten számára. Dr. Szabó Gyula plébános atya a képviselőtestülettel együtt mindent elkövetett, hogy ez az álom valóra váljon.

Több terv is készült. Az első egy nagy alapterületű, szinte már katedrális méretű templom megépítését tűzte ki célul. Különböző akadályok azonban lehetetlenné tették az építkezés elkezdését. Az Alsóerdő melletti terület, mely alkalmas lett volna arra, hogy plébánia és közösségi épület is helyet kapjon, osztott tulajdonú volt, szinte lehetetlennek tűnt a megvásárlása.

Közben – 1993 őszén – a Notre Dame nővérek újraindították az 1948-ban államosított iskolájukat, a Mindszenty József Általános Iskolát. A Zárdakápolnában, kicsit közelebb a kertvároshoz, egy újabb misézőhely jött létre. Átmenetileg kicsit szünetelt a templomépítés iránti buzgóság.

A kertvárosi Apáczai ÁMK egyik pedagógusa felismerte, hogy az intézmény aulája alkalmas ideiglenes misézőhely kialakítására. A tárgyalások csodálatos eredményeképpen hamarosan itt is szentmisére gyűlhettek össze a hívek. Az első szentmisét Gyula atya tartotta, amelyen alig több mint 20 fő vett részt. Hétről hétre egyre többen mentek a misére. Az előkészítést végző hűséges híveknek egyre több széket kellett kirakni, majd mise után elpakolni. A feladatok egyre szaporodtak, a hívek száma pedig növekedett. Luther Lajos nyugalmazott kántor önzetlen zenei szolgálata még teljesebbé tette a szent liturgiát. Később Farkas Anikó vette át ezt a feladatot, a Gondviselés énekelni szerető embereket küldött mellé, akikből lassan-lassan kórus is alakult.

A sok, nélkülözhetetlen feladat egyre inkább közösséggé kovácsolta az itt egybegyűlt hívőket. A szívekben felcsillant a remény, az új templomért rózsafüzért kezdtek imádkozni, és buzgón kérték a templomépítő Mindszenty bíboros közbenjárását. Sokan ma is vallják, hogy a Szentlélek csendes munkálkodása építette fel a lelki templomot, hiszen az itt miséző atyák jó pásztorként építették a közösség lelki életét, együtt imádkoztak a hívekkel az új templomért. Gyula atya nyugdíjba vonulása után (1998) Stróber László plébános atya vállalta magára a templomépítés küzdelmeit. Nagy lelkesedéssel, konkrét elképzelésekkel, imával és kitartással támogatta a templomépítés ügyét.

A sok égbeszálló fohász meghozta gyümölcsét: Zalaegerszeg MJ Város Önkormányzata telket adományozott, létrejött a Mindszenty Emléktemplom Építéséért Alapítvány, és pályázatot írtak ki a tervek elkészítésére. Czigány István építészmérnök tervei alapján épülő új templom alapkövét 2002. szeptember 22-én tették le, az építési munkálatok 2003 márciusában kezdődtek meg. Az épület egyik különlegessége, hogy déli bejáratú. A terepviszonyok miatt a püspökség engedélyezte, hogy eltekintsenek a keleti tájolástól. Ez indokolja az altemplommal együtt kétszintes templomtér kialakítását. A templom előtti centrális tér szabadtéri szertartásokra is alkalmas.

A munkálatok gyorsan haladtak, s alig egy évvel később, 2004. november 28-án, dr. Konkoly István szombathelyi megyéspüspök felszentelte a Szűz Mária Szeplőtelen Szíve tiszteletére és Mindszenty bíboros emlékére épült kertvárosi templomot. Az ol-

tárba Boldog Apor Vilmos vértanú püspök ereklyéje került. Nem véletlenül, hiszen Apor püspök Mindszenty József kortársa és barátja volt.

Ekkor még szinte lehetetlennek látszott, hogy az új templom mellett egykor plébánia is létesüljön a hívő közösség számára. De ez a csoda is megtörtént kilenc évvel később. 2013. augusztus 1-jén, dr. Veres András megyésfőpásztor megalapította Zalaegerszeg harmadik plébániáját, a Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébániát, melynek vezetését Kürnyek Róbert atyára bízta. A hívek nagy örömmel fogadták az új lelkipásztort, aki az eltelt egy évben számos közösséget hozott létre, és jó pásztorként vezeti a rábízott nyájat. Munkája nyomán a templom folyamatosan szépül és gazdagodik liturgikus felszerelésekben és szertartásokban egyaránt. 2014. augusztus 1-től Szakál Szilárd atya káplánként segít az egyre szaporodó lelkipásztori feladatok ellátásában.

„Ha az Úr nem építi a házat, az építők hiába fáradnak." (Zsolt 127, 1) Tudjuk, hogy a Szűzanya templomát nem elsősorban az építők, hanem az Úr építette, az Ő áldása van szüntelenül rajta. A felszentelés ünnepi szavaival kérhetjük az Urat, legyen ez a templom olyan hely, ahol az egybegyűlt hívek szívük mélyéből vágynak arra, hogy az itt kiáradó kegyelmek óceánját befogadják: „Mindenható örök Isten! Segítségeddel megépítettük ezt a Neked szentelt hajlékot. Adj bőséges jutalmat mindazoknak, akik áldozatos munkájukkal és nagylelkű adományaikkal elősegítették, hogy a Te házad felépüljön. Bizalommal kérünk: áldd meg ezt a templomot! Legyen ez a Te új Zalaegerszeg-kertvárosi hívő családodnak meghitt otthona, ahol megtisztulnak a bűnösök, új erőre kapnak a gyengék és vigasztalást találnak a szomorkodók. Visszhangozzék benne mindig a békesség evangéliuma, és buzgón ünnepeljék itt az isteni titkokat!"

Az első év krónikája 2013–2014

Kocsis Zsuzsanna

2013. augusztus

1. A Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia megalakulása
11. Alapítási püspöki szentmise
dr. Veres András megyéspüspök előadása a plébániaalapításról
13. Fatimai este: szentmise, körmenet és szentségimádás

2013. szeptember

13. Fatimai este: szentmise és körmenet
dr. Németh Norbert szombathelyi egyetemi lelkésszel
15. Tanévnyitó Veni Sancte

2013. október

12. Szeghy Csaba diakónussá szentelése
13. Elsőáldozás
13. Fatimai este: szentmise és körmenet Molnár János nyugalmazott lelkipásztorral
26. Élő rózsafüzér-zarándoklat Zalaegerszegért

2013. november

13. Fatimai este: szentmise és körmenet Bodorkós Imre jánosházi plébánossal
23. Az egyházmegyei családi lelki nap püspöki szentmiséje plébániatemplomunkban
24. Felajánlás Krisztus Királynak
27. Katekumenek befogadási szertartása
28. Egész napos szentségimádás a templom felszentelésének 9. évfordulóján

2013. december

1. A Zalaegerszegi Szimfonikus Zenekar hangversenye a plébániatemplomban
2. Rorate szentmisék kezdete
7. Adventi zenés áhítat Dankos Attilával
8. Bányászok és erdészek Szent Borbála ünnepe
12. A plébániai Karitász-csoport megalakulása
13. Fatimai este: szentmise és körmenet Stróber László atyával
21. Jótékonysági hangverseny a Pálóczi Horváth Ádám AMI leánykara és a Liszt Ferenc Általános Iskola Régi Diákok kórusa fellépésével
22. Bazitai fiatalok karácsonyváró műsora Aximi, sam dusdandicae volecte cuptate

23. Az ifjúsági közösség látogatása a pózvai gyermekotthonban
24. Karácsonyi pásztorjáték
27. Az ifjúsági közösség kirándulása Vörsre és Keszthelyre
28. Szentségimádás az életért
29. Egész napos szentségimádás Bazitán, a családok megáldása
31. Év végi hálaadás

2014. január

8. Katekumenek átadási szertartása
9. A plébániai Karitász alapító ülése
13. Fatimai este: szentmise Kovács József jánosházi káplán atya vezetésével.
20–25. Ökumenikus imahét
25. Ökumenikus ifjúsági istentisztelet
29. Autóbuszos zarándoklat Csehimindszentre
30. Közösségvezetők találkozója

2014. február

2. Gyertyaszentelés
9. Balázsáldás
10–15. A Házasság hete programsorozat
11. A betegek szentségének közösségi ünneplése
13. Fatimai este: szentmise dr. Veres András megyéspüspökkel
25. Kürnyek Róbert plébános atya előadása Ferenc pápa apostoli buzdításáról: Az evangélium öröme I.

2014. március

1. Jegyeskurzus indulása
4. Kürnyek Róbert plébános atya előadása Ferenc pápa apostoli buzdításáról: Az evangélium öröme II.
9. Hamvazás
11. Kürnyek Róbert plébános atya előadása Ferenc pápa apostoli buzdításáról: Az evangélium öröme III.
12. Katekumenek kiválasztási szertartása
13. Fatimai este: szentmise Mikolás Attila kőszegi káplánnal
22. Jegyeskurzus 2.
23. Egyházközségi képviselőtestület-választás
30. Katekumenek skrutiniuma

2014. április

5. Jegyeskurzus 3.
6. Egyházközségi képviselők eskütétele
10. Fatimai este: szentségimádás, szentmise és körmenet
Németh Zoltán körmendi plébánossal
17. Szentmise az utolsó vacsora emlékére, virrasztás
18. Keresztúti ájtatosság, ünnepi liturgia Urunk halálának emlékére
Zalaegerszeg város keresztútja
19. Húsvéti vigília
28. A Zalaegerszegi Esperesi Kerület koronagyűlése plébániatemplomunkban

2014. május

1. Egyházmegyei zarándoklat Pusztacsatárra
6. Imaóra Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért
13. Fatimai este: szentségimádás, szentmise és körmenet
Szakál Szilárd vasvári káplán vezetésével
17. Elsőáldozás és bérmálás
25. Katekumenek beavató szentségekhez járulása
A plébániai Karitász jótékonysági hangversenye a Zrínyi Miklós Gimnázium vegyeskara és a Pálóczi Horváth Ádám Zeneiskola növendékei fellépésével
31. Az egyházközségi képviselőtestület zarándoklata Veszprémbe

2014. június

13. Fatimai este: szentségimádás, szentmise és körmenet
Gaál Sándor szombathely-oladi plébános vezetésével
15. Te Deum – tanév végi hálaadó szentmise
19. Szentségimádás a papszentelés előestéjén
20. Zarándoklat Szeghy Csaba pappá szentelésére Veszprémbe
22. Zalaegerszeg város közös Úrnapi körmenete
23-27. Hittanosok tábora Vasváron
28. Szűz Mária Szeplőtelen Szíve ünnepe, a plébániatemplom búcsúnapja
29. Szeghy Csaba újmiséje

2014. július

2. A Karitász-csoport tanulmányi kirándulása
4. Karitász imaóra

6. Kovács Gergő Vilmos atya újmiséje
7–10. Az ifjúsági közösség tábora Sitkén
13. Fatimai este: szentségimádás, szentmise és körmenet
Molnár János aranymisés atya vezetésével
27. Szent Kristóf napi járműmegáldás

2014. augusztus

1. Megkezdi szolgálatát plébániánkon Szakál Szilárd káplán atya
13. Fatimai este: szentségimádás, szentmise és körmenet
Szakál Szilárd káplán atya vezetésével
15. Nagyboldogasszony ünnepe
17. A csíksomlyói Árvácska együttes templomunkban
20. Szent István király ünnepe – az új kenyér megáldása

2014. szeptember

6. Ministránsok első találkozója a plébániatemplomban
7. Tanévnyitó Veni Sancte szentmise
Az édesanyák Szent Mónika közösségének indulása
13. Fatimai este: szentségimádás, szentmise és körmenet
Pete Polgár Máté újmisés atya vezetésével
14. Imaóra az üldözött keresztényekért
20. Bérmálásra felkészítő csoport indulása
Családfesztivál
23. A katekumenátus indulása

2014. október

5. Hálaadás a betakarított termények bőségéért
Hittanos délután
Az altemplomba vezető út átadása
13. Fatimai este: szentségimádás, szentmise és körmenet
Óra Krisztián körmen di káplán vezetésével
19. Elsőáldozás
21. A katekumenek befogadási szertartása
25. Plébániánk első egyházközségi bálja
28. Szentségimádás és közbenjáró imádság
30. Vereses est a plébániatemplomban

2014. november

9. Elsőáldozás
   Jubileumi hangverseny Domján Józseffel
12. Katekumenek átadási szertartása
13. Fatimai este: szentségimádás és szentmise
    dr. Gyürki László nyugalmazott lelkipásztorral
22. Bérmálkozók lelki napja
27. Adventi koszorúkötés
28. A plébániatemplom felszentelésének 10. évfordulója
    Egész napos szentségimádás és püspöki szentmise
29. A Karitász-csoport lelki napja

Mindszenty (Pehm) József, a zalaegerszegi lelkipásztor

Kocsis Zsuzsanna

„Világító oszlopok legyünk! Tőlünk telhetőleg, főként életünkkel, magatartásunkkal munkálkodjunk Krisztus Király országáért, amely az igazság és a kegyelem világa.” (Mindszenty József)

„Itt állok Zalaegerszeg áldott földjén. A szemem végigsuhan az áldott, annyiszor bejárt zalai lankákon... Több mint egy negyedszázadon át itt munkálkodtam az Úr szőlőjében a ti lelketek művelésére...” – mondta Mindszenty bíboros, amikor 1946. szeptember 15-én, a Notre Dame Zárda kertjében celebrált szentmisén újra viszontláthatta egykori híveit. Nagyon hosszú időt, 27 esztendőt (1917-1944) töltött Zalaegerszegen. Szívéhez nőtt a város, a munkatársak, szeretett hívei. Később, a fegyházban töltött évek során vissza-visszatértek álmában a zalaegerszegi emlékek. Emlékirataiban így vall erről: „Ha aludtam a fegyházban, legtöbb álmomnak Zalaegerszeg volt a színtere. Munkám és munkatársaim, ottani emberek és családok jelentkeztek álmomban. Még édesanyámmal is legtöbbször ott találkoztam, nem a szülőföldön. ...Amikor a fegyházban első, szomorú karácsonyomat megértem, akkor cellámba zárva, az ünnepi mise idején a régi zalaegerszegi karácsonyi misék jutottak eszembe. A Kisded Jézus születését ünneplő csodálatos szép népénekekre kellett visszagondolnom. Elfogott a sírás... Szilveszter estén újra megjelent előttem a hatalmas, hívektől zsúfolt zalaegerszegi templom víziója. Valahányszor a feltámadási és az úrnapi körmenet éneke visszhangzott lelkemben, úgy éreztem, hogy ott vagyok megint Zalaegerszegen. ...Sokszor elérzékenyedtem.”

Pehm József 1917-ben került Zalaegerszegre hittanárnak. 1919 augusztusában, amikor Legáth Kálmán zalaegerszegi plébános nyugdíjba vonult, az egyházközség képviselőtestülete kérte Mikes János püspököt, hogy a fiatal, mindössze 27 esztendős Pehm Józsefet nevezze ki plébánosnak. A püspök jól ismerte a fiatal káplán rátermettségét, így 1919. október 1-jén teljesítette a zalaegerszegi hívek kérését.

Az ifjú plébános nagy buzgalommal látott hozzá az új lelkipásztori feladathoz. Elképzeléseit így fogalmazta meg Emlékirataiban: *„Nekem korszerűbb plébániai élet volt a vágyam. Ezért mindenekelőtt igyekeztem megteremteni azokat az új kereteket, amelyekben a korszerűbb egyházközség és a mélyebb hitélet kibontakozhat."*

Negyedszázadnyi plébánossága alatt Zalaegerszeg Mindszenty városává vált: egy élettel teli, ünnepelni tudó, hívő várossá. Szinte mindenre kiterjedt figyelme: két szerzetesrend, a ferences és a Notre Dame Női Kanonok- és Tanítórend letelepítése, építkezések sorozata, egyesületek szervezése, saját újság szerkesztése (Zalamegyei Újság), az egészen egyedi módon megszervezett szociális gondoskodás (utcaapostolok), segélyakciók koordinálása, és nem utolsósorban a hitélet elmélyülése az ő sokszínű tevékenységének következménye. Olyan gazdag plébániai életet bontakoztatott ki, melyben minden korosztály, minden társadalmi réteg megtalálta a számára megfelelő közösségi életformát. Egyházépítő munkájába – a II. Vatikáni zsinat rendelkezéseit megelőzve – a világi híveket is aktívan bevonta.

Élnek még ma is Zalaegerszegen idős emberek, akik gyermekkorukban személyesen ismerték az „apáturat", tanítványai voltak, vagy családjukban rendszeres vendég volt. Visszaemlékezéseikben valamennyien kiemelték: rendkívüli emberként ismerték. Beszámolójuk alapján olyan lelkipásztor képe rajzolódik ki előttünk, aki egy kis Vas megyei falu szülötteként ismerte és élte a nép egyszerű életét. Beszédeiben – a könnyebb érthetőség kedvéért – gyakran szólt érzékletes képekben, magyarázott a Szentírás világos szavaival. Imádságos lélekkel készült prédikációira, amelyeket a szószékről mindig nagy átéléssel, tüzes lelkülettel hirdetett. Az általa celebrált szentmisékből hiányzott mindenfajta színpadiasság, felesleges külsőség.

Gyakran látták az Oltáriszentség előtt térdelni, imádkozni. Éjszakánként is átjárt a templomba, s a csendes félhomályban elmerült Isten végtelen mélységében. Ez a töltekezés meglátszott rajta. Hiteles példát mutatott híveinek, akiktől ugyancsak elvárta az Istenhez való komoly odafordulást. Éppen ezért a templomi szertartások sérthetetlenek voltak, nem tűrte el a hanyagságból fakadó késést. A mise fő részei alatt a templomba már nem léphetett be senki, a Glória után bezáratta a főkaput. Az Oltáriszentség tiszteletét a templom falain kívül is megkívánta: ha gyalogosan beteghez vitte a Szent Útravalót, mindig fehér karingben, stólával ment az utcán. Ministráns haladt előtte, aki csengetett. A katolikus járókelőknek ilyenkor le kellett térdelni az Úrjézus előtt. Az évek során a hívek megtanulták a plébánosuk által megkövetelt rendet.

Ismerték mélységes Szűzanya-tiszteletét. A rózsafüzér-imádságok, a Mária-ájtatosságok nagy szorgalmazója volt. Mindig magánál hordta a szent „fegyvert", a rózsafüzért. Prédikációiban szüntelenül hangsúlyozta az imádság hatalmas erejét. *„Csak imádkozó emberiség építhet egy jobb világot. ...Az imádság elhagyása a lélek és az*

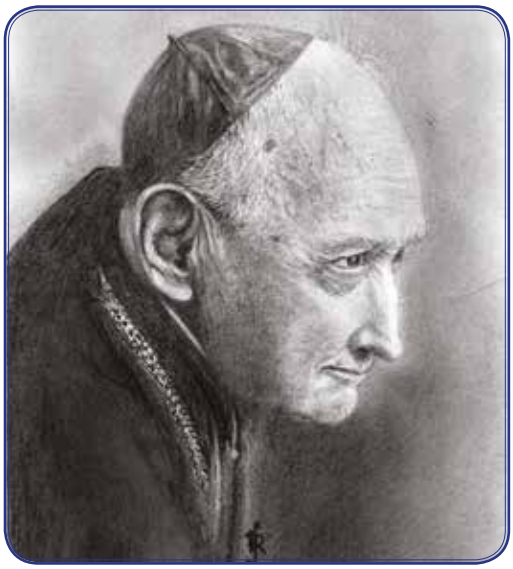

élet szétzüllésének a kezdete" – vallotta. Imádságban felajánlott szigorú böjtöt tartott, hétfőnként csak kenyéren és vízen élt. Hetente végzett szentgyónást, híveit is havi szentgyónásra, rendszeres szentáldozásra buzdította. Különös gondot fordított az első péntek megtartására, a Jézus Szíve – tiszteletre.

Maróthy-Meizler Károly, volt zalai országgyűlési képviselő, így vallott róla: *„Amikor megjelenik a szószéken, szerénységében is királyi méltóság van, alázatosságában is tekintélytartás, egyszerűségében is erő."* Valóban ilyennek ismerték: szerénység, egyszerűség jellemezte, mely méltóságteljes tekintéllyel párosult. Felnéztek rá.

Ellenségei, sőt hívei közül is néhányan azt hangoztatták, hogy Mindszenty József túlságosan szigorú volt papjaihoz, híveihez. Valóban nagy fegyelmet tartott a plébánia életében, papjaitól is megkövetelte azt a pontos kötelességteljesítést, amelyet mások iránti tiszteletből önmagától is megkívánt. Rendkívüli munkabíró képességgel rendelkezett, állandó tenni akarás élt benne, így nehezebben értette meg a más karakterű embereket. Minden erejét, idejét annak a célnak a szolgálatába állította, amelyet papi hivatása megkívánt tőle. Emellett tisztában volt emberi gyengeségeivel, küzdeni is próbált ellenük. Önmagáról mondta egy alkalommal: *„Nem szeretnék a saját titkárom lenni"*.

Káplánjai a zalaegerszegi plébánián töltött éveket „Pehmináriumnak" nevezték. Vecsey József visszaemlékezését olvasva láthatjuk, hogy ez valójában nem gúnyos kifejezés, mint ahogy politikai ellenfelei állították, hanem inkább valami többletnek az elismerése. *„Káplánként Zalaegerszegen kezdtem meg lelkipásztori működésemet éppen Mindszenty plébános mellett. Lendületes lelkipásztori és kulturális munkájába a városban működő valamennyi papot bevonta. Hamar észrevettem, hogy a lelkipásztorkodás magasiskolájába kerültem. Nagy hatással volt rám egyénisége, életmódja és hatalmas munkabírása. A munka pedig, amit rám bízott, egyre több tapasztalathoz és gyakorlati tudáshoz juttatott. Ha hittani, erkölcsi, jogi, vagy más fontos kérdés merült fel, alaposan utánanéztünk a problémának, és mindig tüzetesen megtárgyaltuk..."*

A lelkipásztorkodás Mindszenty József számára az egész hívő közösség szolgálata volt. Megtanította ünnepelni a várost, mély elhivatottsággal épületeket és lelkeket épített.

Hisszük, hogy Mindszenty József, városunk nagy lelkipásztora, eljutott az életszentség magaslatára. 83 éven át tartó földi zarándokútja során, sok-sok megpróbáltatás és megaláztatás közepette, egyre közelebb került a mennyei Atya akaratához. Mindaz, ami nem illett Isten emberéhez, elégett az élet viharaiban: *„Sokat adott a börtön. Az egyéni szenvedések között ráeszmélünk: Jó nekem, hogy megaláztál.(Zsolt 118, 71)... Vannak hibáink, amelyekre az élet zsibvásárában nem eszméltünk volna rá."* – vallotta őszintén az emlékirataiban.

Egy kis falu szülötteként indult, majd zalaegerszegi apátplébános, veszprémi püspök, Magyarország hercegprímása, végül a száműzetés éveiben a világ magyarjainak apostola lett. Minden állomáshelyén nagy hűséggel törekedett a hívő magyar nép szolgálatára és a keresztény értékek védelmezésére.

A zalaegerszegi hívek kezdeményezésére, 2012. május 11-én, Zalaegerszeg MJV Közgyűlése posztumusz díszpolgári címet adományozott Mindszenty Józsefnek. E díj odaítélése is azt bizonyítja, hogy városunk ma is Mindszenty József városa.

„Imádkozom az igazság és a szeretet világáért" – mondta. Illő, hogy együtt imádkozzunk boldog emlékű plébánosunkkal e célért, mely ma is nagyon aktuális. Emellett imádkozzunk mielőbbi boldoggá avatásáért, hiszen városunkért, Mária országáért, és a magyarságért óriásit tett!

Mennyei Atyánk!

Szívesen fogadod híveid áldozatait, amelyeket Krisztus áldozatával egyesítve ajánlanak fel, hogy „kiegészítsék, ami Krisztus szenvedéséből hiányzik, az Egyház javára" (Kol 1,24). Fogadd kegyesen József bíboros szolgád megaláztatásait, áldozatait, amelyeket földi életében a magyar Egyházért és a magyar népért ajánlott fel. Szenvedése legyen napjainkban is előtted kedves áldozat Egyházunkért, hazánkért. Hozzá csatlakozva akarunk mi is imáinkkal, áldozatainkkal engesztelni nemzetünk lelki megújulásáért. És ha szent akaratoddal megegyezik, add meg hívő magyar népednek, hogy József bíboros szolgádat egykor Egyházunk szentjei között tisztelhessük. Krisztus, a mi Urunk által. Ámen.

Időtlen időutazás

Szakál Szilárd

Talán így lehet kifejezni legjobban azt a szót, hogy változás. Minden változás egyszerre izgalmas és félelmetes. Izgalmas, mert valami új helyzet születik meg új lehetőségekkel, ami egy kaland. Ugyanakkor félelmetes, mert nem nagyon akarunk eltérni a megszokottól és magunkat sem látjuk talán mindig felkészültnek erre. Természetesen sok változás látvánnyal is jár, így tekintve a Kertvárosra, ahol 10 éve egy impozáns templom nőtt ki a földből Szűz Mária Szeplőtelen Szívének szentelve, amiben sok imameghallgatás nyerte el a végső formát. Sőt egy kertvárosi ház átalakult plébániává egy éve, hogy a városrész híveinek ebben az új közösségben lelki otthona legyen a templommal együtt.

De ennél a látványnál mégis csak fontosabb a belső változás, amin a lelkipásztoroknak kell igazán munkálkodniuk. Róbert atya, mint plébános és én, mint frissen idehelyezett káplánja pontosan ezért igyekszünk szolgálni ebben a szellemben. Szent Pál apostol fogalmazza meg lényegre törően ezt a gondolatot: „Mint az Ő munkatársai, figyelmeztetünk titeket, hogy Isten kegyelmét, ne vegyétek hiába. Azt mondja ugyanis: »Kellő időben meghallgatlak, s az üdvösség napján segítek rajtad.« Nézzétek, itt a kellő idő! Itt az üdvösség napja!” (Kor 6,1-2) Nem véletlenül, – hogy maradjunk az időnél – sok-sok évvel később a II. Vatikáni zsinat összeült 1962-ben a világ püspökeivel és a szentatyával, hogy utat mutassanak a harmadik évezredbe, akkor ismét előkerül ez a mondat. Éppen abban a dokumentumban, amely az Egyház helyzetét tárgyalja a mai világban, azaz a mi jelenlegi keresztény életünket. És így szól ma ugyanaz a szentírási mondata – ami talán a zsinat legszebb mondata: „Korunknak újra meg újra, akár alkalmas, akar alkalmatlan, el akarja mondani az apostoli üzenetet: »íme, most van az alkalmas idő«, hogy megváltozzanak a szívek, »íme, most van az üdvösség napja«” (GS 82). Mert bár csodálatos lehet egy szentmise, vagy egy közös

plébániai ünnep vagy jól érezhetem magamat egy plébániai közösségben – ez látszik majd kívül. Viszont a szívemnek belül ehhez hozzá kell változnia, hogy ez által örömmel teli keresztény lehessek. Különben csak kapni akarok majd, de ha nem kapom meg akkor csak kritizálni fogok és nem adni. Ez egyébként az annyiszor hangozatott megtérést is jelenti. A megtérés a görög „metanoia" szó fordítása, egész pontosan a mentalitás = gondolkodás-/viselkedésmód megváltoztatását jelenti. A közfelfogással szemben ez nem egyszeri alkalmat jelent mikor eldöntöm, hogy rendszeresen imádkozom meg szentmisére járok stb., hanem mindennapi feladatot jelent. Mindennap újra tanulok szeretni, megbocsátani, segíteni stb. Jézusra tekintve. Az Úr Jézus nem azért jött, hogy megváltoztassa a földi életünket, hanem hogy a szívünket változtassa meg. Így is hirdette meg a megváltói programját első nyilvános mondatával: „Ezt hangoztatta: »Az idő betelt: közel van Isten országa. Térjetek meg és higgyetek az üdvösség jóhírében.«" (Mk 1,15) Az „üdvösség jóhíre" = evangélium = örömhír, amire a plébániánk megjelenő újsága időről-időre emlékeztet minket. Szóval meg kell változtatni a szívünket! Erre hívott meg bennünket Jóságos Jézusunk és ezt kérjük tőle imádságban is: „Szelíd és alázatos szívű Jézus, alakítsd szívünket a Te Szent Szíved szerint!" Legyünk türelemmel és akkor mi is nem csak kapni fogunk, hanem egyre jobbat és többet tudunk adni jelenlétünkkel ennek a Kertvárosi hívő közösségnek Zalaegerszegen, ahogy Apostolok cselekedeteiben olvassuk: „Minden alkalommal megmutattam nektek, hogy hogyan kell dolgozni, és ezzel a gyöngéket segíteni, Jézus szavaira emlékezve, aki azt mondta: nagyobb boldogság adni, mint kapni." (20,35)

De mit is jelent ez „időtlen időutazás"? Persze valaki szerint mindenkinek megvan a saját időgépe, hiszen a gondolatai a múltba repítik vissza, az álmai pedig a jövőbe viszik. Számomra ide visszakerülni a szülővárosomba, ugyanabba az utcába ahol felnőttem, sok évvel később: időutazás. Hiszen gondolatban automatikusan a múlt jelenik meg, közben pedig a jövőt látom kibontakozni a Kertvárosban. A múlt, ami talán nem volt mindig jó, de most a jövő Isten kegyelméből sokkal jobb lehet. Azért „időtlen" mert a keresztény ember élete Isten jelenlétével van átszőve, így a földi életünk már az örök életünk része. De ez mind a változás része. „Tempora mutantur, et nos mutamus in illis." – tartja a latin mondás, vagyis „változnak az idők, és mi is változunk bennük." Ezt a gondolatot érdemes összevetni Szent Pál apostolnak a híres szeretet-himnuszának egy nem annyira idézett részletével, amely így szól: „Gyermekkoromban úgy beszéltem, mint a gyerek, úgy gondolkoztam, mint a gyerek, úgy ítéltem, mint a gyerek. De amikor elértem a férfikort, elhagytam a gyerek szokásait." (1Kor 13,11). Ez egy nagyon beszédes mondat a keresztény ember „belső változásáról". Sokszor vagyunk türelmetlenek a fiatalokkal szemben – pedig nincs annyi átimádkozott év mögöttük, mint nekünk felnőtteknek. Nem is tudnak még úgy hinni, imádkozni,

szeretni, viselkedni és főleg felelősséget vállalni, mint mi. De ez nem baj, mert annak idején mi sem tudtunk. Mégis utólag nyugtázhatjuk, hogy Isten azért csak szépen, csendben dolgozott a szívünkben és dolgozik a másik szívében is. Ez a kegyelem, sőt ennek a felismerése még nagyobb kegyelem. Azt sem szabad elfelejteni, hogy már felnőtt kereszténykénti a mostani hitbeli szintünket és tapasztalatainkat nem vetíthetjük vissza a múltunkra. Mert akkor sok mindent másképpen tettünk volna meg. Lehet, de Isten az egész embert szereti bennünk, nem csak a szép és jó oldalunkat, perceinket.

A múlt században élt ír drámaíró George Bernard Shaw megállapítása: „Az élet nem arról szól, hogy megtaláld önmagad, hanem hogy megvalósítsd önmagad." Inspiráló mondat az életre. Viszont a keresztény ember tudja, hogy ezt már Istenünk megtette velünk. Pontosan akkor, amikor megvalósította életünket a szüleinken keresztül. Ezért Jézus arra hív bennünket újraértékelve az a felszólítást, hogy: „Az élet nem arról szól, hogy megvalósítsd önmagad, hanem hogy kibontakoztasd önmagad." Egész pontosan a szeretetben, amiben mindig lesz hova fejlődnünk. Ami legtöbbször a „fehér vértanúságot" jelenti, hogy rengeteg dolgot el kell szenvedni a másiktól. Ha türelemmel tudom viselni, akkor ez is szeretet. Itt gondolhatunk Mindszenty bíboros úrra, akinek ebből mennyi kijutott. Templomuk egyben az ő tiszteletére emelt emléktemplom is. A „fehér vértanúságban" nem a másik győz le minket, hanem mi győzzük le saját magunkat a másikért, főleg ebben az önző, rohanó és magányos világban. A következő tanulságos történet ezt akarja bemutatni, amelynek címe: Mese a sündisznóról.

„Egyszer volt, hol nem volt, kerek erdő közepén élt egyszer egy sündisznó. Nagyon mogorva sündisznó volt; legalábbis ezt tartották róla. Mindenkivel csak morgott, mindennel elégedetlen volt, és még ha jó szándékkal közeledtek hozzá, akkor is tüskés gombóccá gömbölyödött, csak úgy meredeztek kifelé a tüskéi. Nem is közeledett hát hozzá senki jó szándékkal sündisznó-emlékezet óta. Az erdő állatai már nem is tudták, honnan olyan biztosak benne, hogy a sündisznóhoz nem érdemes jó szándékkal közeledni. Egyszerűen csak biztosak voltak benne. Egymás között csak morogtak rá, és ha néha mégis szóba elegyedtek vele, legfeljebb csak az időjárásról folyt a kurta társalgás.

Azt viszont soha senkinek nem jutott eszébe megkérdezni tőle: fáj-e a szíve. Pedig bizony nagyon fájt a szíve. Világéletében arra vágyott, hogy megsimogassák. De a szúrós tüskéktől senki sem fért hozzá. Valaha régen akadtak néhányan, akik megpróbálták, de ahogy tüskéivel megbökte őket, mind megharagudtak. Azóta senki sem próbálkozott. Így éldegélt a sündisznó napról napra és évről évre, míg egyszer éppen az erdei ösvény egyik szélétől igyekezett a másik felé, amikor vidáman ugrándozó lépteket hallott: egy kislány közeledett, aki szinte repült lefelé a lejtőn, s közben egy víg dalocskát énekelt. Amint a sündisznó észrevette a kislányt, abban a szempillantás-

ban összegömbölyödött, amint ez már szokása volt. A kislány csak ekkor figyelt fel a tüskés gombócra.

– Süni! Kiáltott fel nagy örömmel, és leguggolt a sündisznó mellé.

A sündisznó szerette volna szemügyre venni a kislányt, de az orrát sem merte kidugni.

– Kedves Süni, bújj elő a kedvemért, – kérlelte a kislány – szeretnélek megsimogatni!

A sündisznó szíve megdobbant a tüskék alatt. Ilyesmit már olyan régen mondtak neki, hogy talán nem is mondtak sohasem. Már majdnem kidugta a fejét tüskés páncélja alól, de valami mégis visszatartotta. A kislány tovább kérlelte.

– Kedves Süni, kérlek, csak az orrocskádat hadd érintsem meg!

A süninek könny szökött a szemébe. Szerencsére nem láthatta senki biztonságos rejtekében. Valami kedveset akart válaszolni a kislánynak, már a nyelvén is volt, aztán mégis más lett belőle.

– Hagyj békén. Engem nem lehet megsimogatni morogta, és abban a pillanatban meg is bánta, de nem volt ereje bocsánatot kérni.

A kislány elszomorodott.

– Ne haragudj rám, én csak jót akartam!

– Persze, persze, hm. – mormogta a sündisznó, mert nem tudta, mit is mondjon.

– Hát, akkor Isten veled, kedves Süni! Talán majd máskor!

És a kislány továbbindult, egy kicsit lassabban, mint ahogyan jött, de az erdő szépsége hamarosan visszaszerezte jókedvét. A sündisznó a távolból még hallotta dudorászását. Szeretett volna utána kiáltani: Gyere vissza! De egy hang sem jött ki a torkán. Teltek-múltak a napok, és mindegyre ez járt az eszébe: „Talán majd máskor”.

Magának sem merte bevallani, de a szíve mélyén egyre csak arra várt, hogy a kislány egyszer majd visszatér. S a kislány hamarosan visszatért. Most már messziről észrevette a sünit. Halkan és óvatosan közeledett, nehogy megijessze. A süni is észrevette a kislányt. A biztonság kedvéért most is összegömbölyödött, de előzőleg még titkon alaposan szemügyre vette a várva várt jövevényt. Csak úgy vert a szíve a tüskerengeteg alatt. A kislány halkan és finoman ereszkedett le mellé.

– Itt vagyok – suttogta.

A süni borzasztóan izgult, hogy megint elrontja az egészet.

– Hát, Isten hozott – mondta akadozva, és nagyon megkönnyebbült, hogy sikerült kimondania.

– Most megengeded, hogy megsimogassalak?

A sündisznó összeszedte minden bátorságát, és félénken kidugta az orrát. A kislány feléje nyúlt, hogy megsimogassa, de amint a keze odaért volna, a sündisznó összerezzent, visszahúzta az orrát, és meredező tüskéi a kislány ujjába szaladtak. Még a vér is kiserkent belőle. A kislány feljajdult, ujját a szájába kapta, és sírva fakadt.

– Látod, mondtam én, előre megmondtam – morgott a sün, jobb lett volna, ha sohase szólsz hozzám. Menj innét, hagyj magamra!

Hálátlan vagy és igazságtalan! És utálatos! – sírt a kislány, és elrohant.

A sündisznó most már kétségbeesetten kiabált utána.

– Várj! Gyere vissza! Én nem akartam! Nem így akartam Én világéletemben arra vágytam, hogy megsimogassanak! Soha senki nem simogatott meg! Te voltál az egyetlen, aki... Már nem tudta folytatni. Hangja zokogásba fulladt. Csak úgy rázkódtak a tüskéi. A kislány még mindent hallott. Mégsem fordult vissza. Szaladt, csak szaladt, amíg egy patakhoz érkezett. Tovább már nem bírta a lába. Leült egy kőre a parton, és hatalmas könnycseppeket hullatott a patak vizébe. A patak meg csak halkan locsogott, és magával vitte a könnycseppeket. Így ült ott egy darabig. A patak olyan halkan locsogott, hogy egyszer csak a szívében is csend lett. És akkor fülébe csengtek a sündisznó szavai, amelyeket már nem akart meghallgatni.

„Soha senki nem simogatott meg!"

Milyen türelmetlen voltam, és milyen értetlen gondolta. Megbuktam szeretetből. És újra könnyek gördültek végig az arcán. De ezek már nem a sértettség, hanem a megbánás tisztító könnyei voltak. Te voltál az egyetlen, aki... Az egyetlen! Egy pillanatig még erőt gyűjtött, aztán letörölte könnyeit, és szaladt árkon-bokron át, vissza a sündisznóhoz, s ahogy rátalált, nem törődve a tüskékkel, úgy, amint volt, fölkapta és magához ölelte. A sün meglepetésében még összegömbölyödni is elfelejtett, becsületből még kapálózott egy kicsit, és mondott valami olyasmit, hogy eressz el, vigyázz, meg foglak szúrni, de közben boldogan simult a kislányhoz, még a szíve dobogását is érezte.

– Én így szeretlek téged, a tüskéiddel együtt! És a barátod akarok lenni – mondta a kislány, az örömtől elcsukló hangon. És csodák csodája: a tüskék nem szúrtak többé! Puhák és bársonyosak lettek, mint a selymes zöld pázsit.

– Mindnyájan félreismertünk – mondta a kislány. Te kedves vagy és melegszívű, jó és szeretetreméltó.

A sün nem is tudta, hová legyen a boldogságtól. Világéletében arra vágyott, hogy megsimogassák, de azt legtitkosabb álmaiban sem merte remélni, hogy egyszer lesz valaki, aki magához öleli. A sün és a kislány attól fogva barátok lettek. Az erdő állatai pedig mind ámultak a sündisznó átváltozásán."

Tudjunk mi is változni és kibontakozni a szeretetben, még akkor is, ha sok-sok türelem kell hozzá, de Zalaegerszeg-Kertvárosának szüksége van erre a változásra. És ebben munkatársai lehetünk Istenünknek, akiről Szent Hiláriusz, ókori püspök írta: „Isten egy, de nem magányos." Ezenfelül: „Annak érdekében, hogy a plébániák mind a keresztény hívek valódi élő közösségei legyenek, a helyi egyházi hatóságoknak támogatniuk kell a kis bázisközösségeket, az úgynevezett „élő" közösségeket, ahol a hívek

Isten igéjét egymásnak hirdetni tudják és ahol a szolgálatban és a szeretetben tevékenykedhetnek és növekedhetnek. Ezek a közösségek, lelkipásztoraikkal együtt, az egyházi közösség – communio – hiteles kifejeződései és az evangelizáció központjai." (A püspöki szinódus 7. rendes ülése, 1987)

Végezetül megemlékezve plébániánk egyetlen filiájáról: Bazitáról, melynek temploma Avilai nagy Szent Teréz tiszteletére van felszentelve, ami most külsőleg is megújult. Ennek a szentnek a csodálatos lelki tapasztalatával szeretnék minden olvasót bíztatni, hogy merjünk változni az időben és kibontakozni a szeretetben: „Semmi se zavarjon, semmi ne rémítsen, minden elmúlik, Isten nem változik. A türelem mindent elér annak, aki Istené. Semmi sem hiányzik, Isten maga elég."

Hitoktatás a Kertváros általános iskoláiban

Endrédiné Fekete Ágnes

A rendszerváltást követően a Kertváros általános iskoláiban is újra indult az iskolai hitoktatás. A Liszt Ferenc, az Eötvös József és megszűnéséig az Apáczai Csere János Általános Iskolák 2013 szeptemberéig a Mária Magdolna Plébánia területéhez tartoztak, majd a Kertvárosi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébániához.

1990-től civil, főállású hitoktatók is tanítottak az atyák mellett:

Nátrán Józsefné, Bréda Józsefné, Fekete Ágnes majd Németh Ferencné.

A hét egy napján minden hitoktató ugyanabba az iskolába ment, így az iskola összes hittancsoportjának egy délután volt a foglalkozás.

2005 szeptemberétől változás történt a felosztásban: egy hitoktató egy iskolában tanított, így minden délután megfordult abban az iskolában. Ez a napi jelenlét természetesen jót tett a gyerekekkel és az iskolával kialakult kapcsolatnak.

A kertvárosi iskolák közül az Eötvösben a 2005-ös tanévtől Németh Ferencné, Gabi néni oktatott, a Liszt Ferencben Bréda Józsefné.

Gabi néni szomorú halála után 2008. év elejétől Tímár Dániel vette át az Eötvös iskolát, aki a 2012-es tanév végéig tanított az intézményben.

Ezekben az években a Liszt iskolában Tompa Viola foglalkozott a gyerekek hitoktatásával.

Dani bácsi távozása után a 2013/14-es tanévben (az új plébánia megalakulásakor) Endrédiné Fekete Ágnes került főállású hitoktatóként a plébániára, óraadóként pedig Verő Andrásné és Tótmárton Tamásné.

A tanulók létszáma a két iskolában az utóbbi években 330-380 fő között volt.

A 2012/13-as tanévben bevezették a kötelezően választható hit- és erkölcstant illetve hittant. Ekkor 1. és 5. osztályokban 114 fő választotta kötelezően, a többi évfolyamon pedig 221 fő fakultatív módon a hitoktatást.

2013/14-es tanévben már az 1. 2. és 5. 6. osztályokban kötelező a választás:

235 fő a kötelező és 160 fő a fakultatív hittant választotta.

Plébániánkon az elsőáldozásra 4. osztályban kerül sor, a bérmálás szentségét pedig 9. osztályban vehetik fel azok a tanulók, akik erre felkészültek.

Imádkozzunk iskoláinkban tanuló diákjainkért, családjaikért és tanáraikért, hogy aktív, példamutató keresztény életükkel bekapcsolódjanak egyházközségünk életébe!

Elsőáldozások a kertvárosi templomban:

2006:	71 fő
2007:	31 fő
2008:	41 fő
2009:	42 fő
2010:	52 fő
2011:	69 fő
2012:	44 fő
2013:	19 fő
2014:	51 fő

Bérmálások a kertvárosi templomban:

2007:	49 fő
2008:	45 fő
2010:	60 fő

A Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia Képviselőtestülete

Németh Lajos

Az egyházközségi képviselőtestület a plébánia vagy az eddig is külön képviselőtestülettel rendelkező plébániai rész (fíliális egyházközség) tanácsa az, amely – megfelelő szervei útján – betölti a plébániai pasztorális tanács és a plébániai gazdasági tanács feladatait, amit az egyetemes egyházjog ajánl, illetve előír. (MEKSZ 11.21.)

A képviselőtestület vezetője a plébános. tagjai a plébániai vagy a külön képviselőtestülettel rendelkező plébániai rész, azaz a fíliális egyházközség képviselői, akiket részben tisztségük alapján, részben választás útján, részben pedig – ahol ez indokolt – helyzetük alapján külön meghívással jelölnek ki. Működésük megkezdéséhez a megyéspüspöktől kapott megerősítés is szükséges. (MEKSZ 111. 31.)

A képviselőtestület a saját tevékenységét, amelyet a plébánia egész közösségének a javára folytat, a gyűlésein hozott határozatok által végzi. A gyűlések határozatairól jegyzőkönyvet készítenek. Ezt egy héten belül a megyéspüspöknek felterjesztik. A határozatok csak a megyéspüspök jóváhagyásával hajthatók végre, vagy ha kifejezett jóváhagyás nem érkezik akkor, ha a felterjesztéstől számított egy hónapon belül a megyéspüspök nem emel kifogást. (MEKSZ 111. 3.2.)

A 2013. augusztus 1-jével alapított új plébánián Kürnyek Róbert atya szeptember 10-én ideiglenes képviselőtestületet hívott össze. Tagjai a Mária Magdolna Plébánia képviselőtestületében lévő kertvárosi képviselők: Farkas Zoltánné, Halász Sándor, Herold József, Horváth József, Németh Lajos, Tausz Rózsa, valamint Csiszár Mária, Dittmayer Róbert, Endrédiné Fekete Ágnes, Farkas Zoltán, és az új plébániához tartozó Bazitából: Bátorfi Sándor, Bogár Jenő, Garami Sándor, Hajdu István, Hordós István, Kovács Ferenc, Rohonczi Alfréd voltak. Az ideiglenes testület 2014 húsvétjáig működött havi gyűlésekkel.

2014 tavaszán a MEKSZ előírása szerint megalakult az új, választott képviselőtestület. Tagjai a következők lettek:

Dittmayer Róbert
Endrédiné Fekete Ágnes
Halász Sándor
Kocsis Zsuzsanna
Németh Lajos
Dr. Szalai Zoltán
Domján József
Farkas Zoltánné
Dr. Hohl Györgyi
Kürnyek Róbert
Sóska Zoltán
Tausz Rózsa

Bazität egy delegált fő képviseli.

Az új képviselőtestület 2014. május 15-én tartotta alakuló ülését, ahol titkos szavazással Németh Lajost választották a képviselőtestület világi elnökévé. A képviselőtestület megbízatása öt évre szól. A képviselőtestület két nagy területen munkálkodik:

I. Lelkipásztori bizottság

Az egyházközség lelkipásztori terveit segíti előkészíteni és megvalósítani a maga eszközeivel. Például szervezéssel, lelki napok rendezésével, fiatalok, idősek foglalkoztatásával, beteglátogatások, körházba utaltak felkeresésének megszervezésével, szegények részére gyűjtésekkel. Ezeket a feladatokat többnyire munkacsoportokban végzi. (MEKSZ V. 5.6.)

II. Gazdasági bizottság

Az elnök vezetése és irányítása mellett a jó gazda gondosságával nyilvántartja az egyházközség tulajdonát, az ingóságokról pontos leltárt vezet, birtokívvel, vagy ennek másolatával számon tartja az ingatlanokat, rendben tartja az egyházi épületeket, anyagi forrásokat próbál biztosítani, ügyel az alkalmazottak járandóságának pontos kifizetésére, megfelelő anyagi hátteret próbál biztosítani az ott működő lelkipásztorok és alkalmazottak megélhetéséhez.

Ifjúsági közösség

Marx Tamás

2013 szeptemberében jött létre a Kertvárosi Ifjúsági Közösség, és az elmúlt egy évben – bár rengeteget változott, mind a tagok, mind az egész közösség szintjén, hiszen azóta összeforrt a csapat – sem vesztette el kezdeti lendületét. A közösségben most körülbelül 16-an vagyunk, de ha valaki csatlakozni akar ne tartsa vissza magát!

De miért is vagyunk mi? Nos, először fiatal keresztényként nincs könnyű dolgunk a világban, mert sokan támadnak minket és az Egyházat is. Közösségben könnyebb megállni a helyed a nehézségekkel szemben is, de nem csak hogy könnyebb, de vidámabb is a kísértésekkel a közösségben szembenézni. Ezen kívül pedig a pénteki találkozókon sok fontos témáról beszélgetünk, de a szórakozás sem hiányzik a csapatból.

A kertvárosi Ifjúsági közösség, bár alig több mint egy éve működik igen eseménydús évet zárt. A kezdet után nem sokkal ellátogattunk a pózvai otthonba, ahol mindannyian nagyon jól éreztük magunkat az ott élő testvérekkel együtt. A következő fontos esemény keretében ellátogattunk a vörsi betlehemhez és a keszthelyi Festetics kastélyban korabeli jelmezekben készítettünk érdekes fotókat. A nagyböjti időszakban lelkinapot tartottunk, ami a lelki programok sorában előkelő helyen szerepel.

Kicsit később, a nyáron, táborozni voltunk Sitkén, ahol (bár nem teljes létszámmal) remekül éreztük magunkat, és élményekkel és lelkiekben feltöltődve térhettünk haza. A nyár végén közösségünk új tagokkal bővült, néhányan viszont leváltak időközben, így a létszám változatlan. A nyarat egy kisebb találkozóval zártuk ahol egy filmmel kezdtünk, szentmisével folytattuk és egy eszem-iszommal zártunk.

A közösség remekül működik, mind a lelki élet, mind szórakozás terén utánozhatatlan élményeket ad. Főleg, hogy közösségünkben immár két atya is segít, akármivel is fordulunk hozzájuk. Ha középiskolás vagy egyetemista vagy és szeretnél egy vidám társaság szintén vidám tagja lenni, keresd meg a plébánián szolgáló atyák egyikét vagy keress meg minket egyéb elérhetőségeinken (pl. facebookon).

Karitászunk krónikája

Sárdy Angéla

„Meg kell éreznünk mások baját úgy, hogy attól mi is szenvedjünk, és mások baját úgy, hogy azt, mint a magunkét eloszlatni törekedjünk.” (Prohászka Ottokár)

2013. decemberében hallottuk meg plébánosunk, Kürnyek Róbert atya hívó szavát arra, hogy megalakítsuk plébániánk karitász csoportját, melynek fő célja és feladata Krisztusi szeretettel önzetlenül segíteni a szegényeket, nehézsorsú, bajbajutott embereket, látogatni és vigasztalni a betegeket, lelki támaszra szorulókat. 2014. január 9-én alakult meg plébániánk karitász csoportja. 19 állandó taggal és néhány segítő önkéntessel hivatalosan is tagjává váltunk a Szombathelyi Egyházmegyei Karitász egyházközségi karitász csoportjai közösségének. Alapító ülésünket szentmisével kezdtük, melynek keretében Robi atyától valódi útravalót kaptunk arról, hogy milyen az igazi karitatív lelkiség, és vállaltuk, hogy szeretetszolgálati tevékenységünket odaadó, lehajló szeretettel, Jézus Krisztus példája szerint, az evangélium szellemében fogjuk végezni. Csoportunk munkájára folyamatosan kérjük a Jóisten áldását, plébániánk védőszentjének, a Boldogságos Szűz Máriának és a karitász védőszentjének, Szent Erzsébetnek a közbenjárását. Évente két alkalommal, a Betegek Világnapján és Szent Erzsébet ünnepén, közös szentmisén veszünk részt, melyet a plébániánkhoz tartozó betegekért, szenvedőkért, támogatottjainkért és szeretetszolgálatunk Isten szándéka szerinti működéséért ajánljuk fel. Emellett minden első pénteken Jézus Szíve tiszteletére az esti szentmise előtt szentségimádást tartunk, hogy plébániánk hívei közt is fellendítsük Jézus szentséges Szívének tiszteletét, és az ő oltalmába helyezzük magunkat.

Első teendőink között szerepelt a plébániánk területén élő támogatásra szoruló személyek, családok felkutatása. Összesen 65 olyan családot, egyedülállót és kisnyugdíjast sikerült felkutatnunk, akik létminimum alatt élnek. Az egyházközséghez tartozó utcákat egymás között felosztva megkerestük a bajban levő, elesett embereket. Élővé vált a kapcsolat a támogatottjainkkal, közvetlenül is megtapasztalhattuk, hogy sokan milyen nehéz körülmények között élnek. Egy kis evangelizációs munkát is végeztünk, invitáltuk templomunkba azokat is, akik azt eddig csak kívülről látták, felhívtuk a figyelmüket plébániánk programjaira, közösségeinkre.

A Veres András püspök atya által meghirdetett „Váltsuk meg Szent Márton köpenyét!” akció keretében karácsony és húsvét előtt templomunkban tartós élelmiszereket gyűjtünk. Adventben összesen 37, nagyböjtben 55 családot sikerült támogatnunk

nagylelkű adakozóink jóvoltából. Jelentősen segít bennünket adományokkal a Szombathelyi Egyházmegyei Karitász is. Ennek köszönhetően januárban 100 pelenkacsomagot juttattunk el kisgyermekes családoknak, júniusban élelmiszeradományt osztottunk ki 200 rászoruló személynek, augusztusban 38 nehéz sorsú család 70 gyermekének iskolakezdését segítettük utalványokkal és saját forrásból tanszercsomagokkal.

A nagyböjti és húsvéti időszakban egyházmegyei karitászképzésen vettünk részt, mely elsősorban a beteglátogatásra fókuszált. Nagy ajándék volt számunkra, hogy Horváth József karitászlelkész előadásában éppen nagyböjtben hallhattunk felemelő tanítást a keresztény szenvedés értékéről, üdvözítő értelméről, az igazi szenvedés és szeretet elválaszthatatlan kapcsolatáról. Emellett részletes tájékoztatást kaptunk a beteglátogatás alapvető szabályairól, gyakorlati tudnivalóiról. Munkatársaink közül azok, akik részt vettek a beteglátogatásra felkészítő képzésen, ma már szívesen vállalják otthonukhoz kötött idősek, egyedülállók és betegek látogatását.

A karitásztanfolyam egy nagyon jó hangulatú „tanulmányi" kirándulással zárult, ahol Szeghy Csaba és Óra Krisztián atyák segítségével lelkiekben is feltöltődtünk. Négy településen nyerhettünk bepillantást az egyházmegyei karitász intézményeiben

folyó munkákba. A Vas megyei Kemenespálfán a Szent Pál Szociális Központban, Vásárosmiskén a Levendula-házban, Ölbőn a Szent Miklós Gyógyfüves Házban, Szombathelyen a Castellum Teaházban ismerkedtünk a megváltozott munkaképességű emberek mindennapi tevékenységével.

Két alkalommal volt igen színvonalas és nagysikerű hangverseny karitászunk javára templomunkban. December 21-én Ladvenicza Éva karmester és Pánczél Kristóf énekművész felkészítő munkájának köszönhetően szerepelt templomunkban a Pálóczi Horváth Ádám AMI Leánykara és a Liszt Ferenc Általános Iskola Régi Diákok Kórusa. Május 25-én a Zrínyi Miklós Gimnázium Vegyeskara, hangszeresei, és énekesei, valamint a Pálóczi Horváth Ádám Zeneiskola növendékei léptek fel az AMI tanárainak közreműködésével. A szervezésért és a felkészítésért hálás köszönet Gyutainé Kiss Gabriellának, a Zrínyi Gimnázium ének-zene tanárának. Az adományozásból és a támogatójegyek vásárlásából befolyt jelentős összeg teljes egészében a plébániánk területén élő nehéz sorsú családok megsegítésére fordítódik.

Köszönet minden adományért, a legkisebbért is!

Segíts, hogy segíthessünk!

A Kertvárosi Templom Énekkara

Farkas Anikó

A Kertvárosi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Templom énekkara már jó pár évvel a templomszentelés előtt megalakult. A városrész Művelődési Házában tartott szentmiséken a liturgia egy-két énekében működtek közre, mint előénekesek. Már akkor is a lelkesedés és a szolgálat szeretete hatotta át a próbákat. A templom felszentelése után örömmel vettük birtokba új helyünket, és kaptunk egy saját próbatermet is.

A 15-20 fős énekcsoportunk a mai napig a szentmiséken teljesít zenei szolgálatot. Azonban évről évre többet tudott vállalni, hiszen a rendszeres munka minőségi változást eredményezett. Így aztán az adventi gyertyagyújtás éneklése, az éjféli mise előtti karácsonyi koncert, a Passio-éneklés, a nagyheti- és a húsvéti liturgiában való aktív részvétel már hagyománnyá vált. A kertvárosi zenés áhítatok alkalmával is mindig kapott szerepet a kórus Horváth Gábor atya, és Dankos Attila jóvoltából.

Az énekkar vezetői Farkas Anikó és Hír Éva voltak. De mindez kevés lenne a tagok elköteleződése, hűsége és szeretete nélkül. Amikor egy-egy ünnepre készülünk, nagyon sok időt és energiát áldoznak azért, hogy az énekük Isten dicséretéhez méltóan szólaljon meg.

Az új Kertvárosi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia megalakulásával 2013 szeptemberétől főállású kántorra volt szükség, így vette át a kántori munkát és az énekkar vezetését Domján József. A közösség továbbra is együtt énekel és imádkozik, szolgálatát pedig Szűz Mária és Szent Cecília oltalmába helyezi minden próba előtt.

Fotó: Horváth József

Magdalai Mária Közösség

Farkas Zoltánné

„Az Atya és a Fiú egysége a Szentlélekben, vágyat ébreszt az Istennel való szüntelen közösségre a testvéri szeretetben." 2006 tájékán mindannyian meghívást éreztünk a szívünkben, hogy eszközként használjon minket az Úr az Ő dicséretére. Így megalakult közösségünk Isten kegyelméből, nevet azonban csak 2010-ben kapott. Magdalai Máriát, – akiből Jézus 7 ördögöt űzött ki, aki ott állt a kereszt alatt Szűzanyánkkal, és aki legelőször látta és halotta Jézus Krisztust, a Feltámadása után – őt kértük meg, hogy legyen patrónusunk.

Célunk, hogy mi is Magdalai Mária hálás lelkületével, a megszabadított rajongó szeretetével, a meggyógyított életkedvével kövessük Jézust, a mi Urunkat. Szeretnénk az ő lelkesedésével hirdetni az örömhírt, hogy Jézus Krisztus feltámadt, él, itt van közöttünk, most is segít, együtt érez velünk, gyógyítja lelkünket, testünket.

Szerdánként az esti szentmise után jövünk össze. A Szentlélek kiáradását esdekelve dicsőítjük a Szentháromságú Egy Istent, énekelünk, majd kérjük segítségét problémáink és nehéz élethelyzeteink megoldására. Ezt követően beszámolunk az elmúlt hét örömeiről, amit Istentől kaptunk ajándékba. Tanúságtételünk után valamilyen lelki töltekezés következik. A beszélgetések során megismerjük egymást és így tudjuk imáinkban hordozni testvéreinket. Végül a „Szabadulás Rózsafüzérét" imádkozzuk családjainkért.

Az imacsoport teljesen nyitott az érdeklődő hívek számára. Szűz Mária, akinek Szeplőtelen Szíve oltalmába ajánlottuk közösségünket, könyörögj érettünk!

Szent Mihály csoport

Virág Józsefné

Szent Mihály arkangyal, védelmezz minket a küzdelemben;
a sátán gonosz kísértései ellen légy oltalmunk!
Esedezve kérjük: „Parancsoljon neki az Isten!”
Te pedig, mennyei seregek vezére, a sátánt és a többi gonosz szellemet,
akik a lelkek vesztére körüljárnak a világban,
Isten erejével taszítsd vissza a kárhozat helyére! Ámen.

2005. körül támadt a gondolat néhány, egymást már különböző helyekről (Ferences Kolping család, Szent Család Óvoda, Mindszenty iskola...) jól ismerő családban (házaspárokban), hogy jó lenne együtt imádkozni, gondolkodni hitünk kérdésein, együtt haladni Isten felé.

Barnabás testvér vállalta azt a nem mindig könnyű feladatot, hogy minket tudásával, szeretetével felkarol, támogat, megpróbál vezetni, kísérni ezen az úton.

Először mindig más-más család otthonában jöttünk össze 2-3 hetenként, majd a Ferences Plébánián kaptunk helyet egy-egy ilyen estére. Évek teltek el, míg közösen kialakítottuk ezen alkalmak rendjét, szokásait.

A városban mi voltunk az első közösség, akik a Szent Mihály imával zártuk a programot. Egy kicsit a saját megerősítésünknek tudtuk be, hogy miután mi már több mint egy éve rendszeresen imádkoztunk Szent Mihályhoz, valahogy a város templomaiban – nem a mi kezdeményezésünkre –, de elkezdték a hívek rendszeresen imádkozni ezt a fohászt.

Nagyon sajnáltuk, hogy Barnabás testvért elhelyezték Zalaegerszegről, de a döntést megértettük, mert szerintünk is igazán testhezálló, ám embert próbáló feladatokat kapott. Bizony, az ifjúság nevelése sokszor nem könnyű, de annál szebb munka, és ez a korosztály igényli legjobban vezetőül a hiteles embereket, legyenek azok papok, szerzetesek, vagy civilek. Abban biztosak vagyunk, hogy Esztergomban a Ferences Gimnáziumban az ő növendékei nagyon jó kezekben vannak.

Az ő távozása megtörte az addigi folyamatot, annyira, hogy majdnem feloszlott a csapat. De a Jó Isten mindig gondunkat viseli, és ez így volt a mi esetünkben is.

Zalaegerszegen új plébánia született a Kertvárosban, s mi felkerestük Róbert atyát, bemutatkoztunk, ő pedig vállalta, hogy vezet és kísér minket a megkezdett úton.

Így a csaknem 10 éves „történelmünkből” 1 év a Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébániához kötődik.

A csoport tagjainak többsége területileg is ide tartozik, ezért adódik a lehetőség, hogy szorosabban bekapcsolódjunk a plébánia életébe, tevékenységébe, cselekvő szeretetének megnyilvánulásaiba. Egy ilyen komolyabb alkalom volt az Árvácska együttes meghívása és vendégül látása a plébánián, amelyben részt vállaltunk.

Köszönjük, hogy Róbert Atya el- és befogadott minket, és várjuk a lehetőséget, hogy mi is segíthessük Őt, a Plébániát, és az egész hívő közösséget.

A csoport jelenlegi tagjai: Czotter Csaba és Rita, Füle Tamás és Andrea, Gombos Tamás és Andrea, Győre Zoltán és Andrea, Virág József és Ildikó, Wéber Antal és Gabriella

Terméketlenség

A Mester semmire sem tartotta a tudós értekezéseket. A „bölcsesség gyöngyszemeinek" nevezte őket.

– De ha gyöngyszemek, akkor miért veted meg őket? – kérdezték a tanítványok.

– Láttatok valaha is egy elültetett gyöngyszemet kihajtani? – hangzott a válasz.

(Anthony de Mello: A Csend szava c. kötetéből)

Férfi imacsoport

Az imacsoport tagjai

A korábbiakban működött házaspárok közösségének férfi tagjaiból 2006-ban alakult imacsoportunk, Szalai Attila plébános lelki vezetésével. A jelenlegi létszámunk 9 fő, akik évek óta stabil tagoknak számítanak. Alkalmanként más hívőtársak is részt vesznek a „köziben", azonban családi és munkahelyi elfoglaltságuk miatt jelenlétük nem rendszeres. Egyházi tanulmányainak megkezdéséig a csoport aktív tagja volt Szeghy Csaba diakónus is.

A plébánia templom felső szintjén lévő közösségi helyiségben gyűlünk össze – július és augusztus kivételével – az adott hónap első és harmadik pénteki napjain este nyolc órától. Összejövetelünket imádkozással kezdjük és fejezzük be. Attila Atya a Bibliából és egyháztörténeti könyvekből tart előadást, majd egyházi és világi jellegű, aktuális témákról beszélgetünk. A csoport tagjai a plébánián adódó feladatok ellátásában is aktívan közreműködnek, így rendszeresen nyújtanak segítséget a szentmisék lebonyolításához, a templom és környezetének gondozásához, díszítéséhez. Várjuk azon férfiak jelentkezését, akik szeretnének hozzánk csatlakozni.

Rózsafüzér Társulat

Tausz Rozália

A Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia rózsafüzér társulata 2005-ben alakult 15 fővel, Dávidné Pete Judit vezetésével. Pár hónappal később a csoport létszáma már 30 főre emelkedett. Ekkor Tausz Éva vállalta a csoport imaóráinak vezetését, egészen 2011. novemberében bekövetkezett haláláig. Azóta Tausz Rózsa a rózsafüzér társulat vezetője.

Jelenleg 40 fő a regisztrált tagok száma. 6x5 fős imacsoportot alakítottunk ki. A csoportok tagjai naponta imádkozzák a rózsafüzér 1-1 tizedét, közös szándékra, amelyet 5 havonta határozunk meg.

Minden szombat délután összejövünk közös imádságra, rózsafüzér ájtatosságra. Csoportunk nem zárt imaközösség, mindenkit szeretettel hívunk és várunk közös imádságra.

Katekumenek

Kürnyek Róbert

Az új plébánia feladatának betöltésében elsődleges fontosságú, hogy továbbadjuk azt a hitet, amelyet mi is kaptunk, s amely meggyőződésünkké vált. Sokan vannak azonban, akik még keresik azt az utat, amelyen járva választ kaphatnak letük kérdéseire. Mi mindannyian kereső emberek vagyunk, éppen ezért örömmel fogadjuk azokat, akiknek kérdésük van hitünkkel kapcsolatban, akik szeretnék jobban megismerni a Katolikus Egyházat, s akik felnőttként szeretnének részesülni azokban a szentségekben, amelyekben gyermekként nem részesültek.

A katekumenek csoportja a plébánia felnőtt hittanulóit jelöli. Ők azok, akik egyetemisták vagy éppen már dolgoznak, sőt, akár már gyermekeik vagy unokáik vannak. Közös bennük az, hogy a beavató szentségek közül némelyikben nem részesültek: nincsenek megkeresztelve, illetve nem voltak elsőáldozók vagy bérmálkozók.

A katekumenek minden héten találkoznak a lelkipásztorral vagy más segítővel. A találkozó során a keresztény élet elméleti és gyakorlati alapjait ismerik meg. A katekumenek meggyökeresedését segítő családok is támogatják, akik szintén kísérik a hittanulók útját a felkészülés során. A szentségekre való készület állomásait szép szertartások tagolják, hogy mire elérkezik a szentségekben való részesülés napja, a hittanulók mindenféle szempontból felkészülten állhassanak a Teremtő és a hívő közösség színe elé.

A katekumenek csoportja minden évben ősszel indul: az adott évi csoporthoz szeptember végéig lehet jelentkezni. A szentségekben a nyár elején részesülnek a hittanulók, amelyet követően tovább kísérjük őket, s helyet kínálunk nekik a plébánia kisebb közösségeiben.

Édesanyák Szent Mónika Közössége

Kürnyek Róbert

A plébániához tartozó édesanyák kezdeményezésére alakult meg 2014 szeptemberében a Szent Mónika Közösség, amely közös imádságra és együttlétre hívja hónapról-hónapra az édesanyákat. Szent Mónika volt az édesanyja a nyugati egyház egyik legnagyobb tanítójának, Szent Ágostonnak. Ágoston megtérését édesanyjának hosszú és könnyes imádsága előzte meg, amely azonban meghozta gyümölcsét, amikor Ágoston megkeresztelkedett és Krisztushoz tért. Egy püspök így bátorította Mónikát, amikor gyermekéért imádkozott: „Lehetetlen, hogy ennyi könny gyermeke elvesszen". Éppen ezért Szent Mónika minden édesanya példája és védőszentje, aki megmutatja, hogy nincs reménytelen helyzet az Úr számára.

A közösséghez tartozó édesanyák minden nap egyénileg elimádkozzák gyermekeikért a közösség imádságát, hetente egyszer pedig ezt az Eucharisztiában jelenlevő Úr előtt teszik. Ezen kívül a közösség imádkozik azokért a gyermekekért is, akikért édesanyjuk nem imádkozik.

A közösség havonta egyszer, minden hónap utolsó vasárnapján találkozik az esti szentmise előtt, amikor a közös imádság mellett lelki tanításra is sor kerül a lelkipásztorok vagy más édesanyák által. Az édesanyák közössége folyamatosan várja a csatlakozni vágyó új tagokat.

Fiatal házasok közössége

Tótmártonné Kulcsár Szilvia és Körmendyné Polgár Csenge

2013 augusztusa óta ad otthont a Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia számunkra. Robi atya megszólítására 8 fővel indult csoportunk. Azóta kicsit átalakultunk, de továbbra is töretlen lelkesedéssel csütörtök esténként 19 órától tartjuk közösségi alkalmainkat.

Általában minden találkozónkat imádsággal kezdjük és fejezzük is be. Ezt követi az éppen az napra szánt lelki rész, vagy a csoport valamelyik tagját éppen foglalkoztató téma megbeszélése (általában hit, család, nevelés kérdéskörében). Megosztjuk egymással saját tapasztalatainkat, felismeréseinket: hogyan vannak jelen az én életemben, szavaimban, tetteimben a megismertek, miben kell változnom, fejlődnöm.

Időnként szervezünk „családi" összejöveteleket is amelyeken gyermekeink is részt vesznek. Ilyenkor jókat beszélgetünk, játszunk, sütizünk együtt. A cél a felhőtlen együttlét.

Különböző korosztályokhoz tartozunk, más-más élethelyzetben élünk, mégis nagyon sok a közös élethelyzet, amit egy-egy ilyen alkalommal jó megbeszélni, tapasztalatainkat megosztani.

Köszönjük, hogy a Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánián helyet kaptunk, és alkalmakat, hogy a templom életének részesei lehetünk!

Nyitott ház Egységes Gyógypedagógia Módszertani Intézet – Zalaegerszeg Kertváros bemutatása

Fazekas Rozália – önkéntes hitoktató, gyógypedagógiai tanár

Intézményünk 2015-ben tölti be fennállásának 25. évét. Közel negyed százada fogadjuk, látjuk el, neveljük, oktatjuk, gondozzuk és segítjük a megyében élő – a mi intézményünket választó –, sérült, halmozottan sérült gyermekeket és az őket nevelő családokat. Foglalkozunk autista, látás-, hallás-, beszéd-, mozgássérült, tanulásban, vagy értelmi képességeiben akadályozott, illetve halmozottan sérült gyermekekkel kiskoruktól kezdve ifjú felnőtté válásukig. Célunk, hogy a rászoruló gyermekek a család melegének biztonságában élve kapják meg a fejlődésükhöz, életük teljesebbé válásához szükséges speciális nevelést-oktatást. Jelenleg 2 speciális óvodai csoport és 4 fejlesztő iskolai osztály működik intézményünk keretében. Vannak egyéni terápiás helyzetben foglalkoztatott súlyosan- halmozottan fogyatékos tanulók, valamint a sajátos nevelési igényű óvodások, iskolások, középiskolások pedagógiai célú rehabilitációs ellátását is végezzük. Képzések, előadások keretében nyújtunk olyan ismereteket, amik segítik, hogy a speciális ellátást igénylő gyermekek minél korábban megkapják

a fejlődésükhöz szükséges segítséget. Küldetésünket a családokkal közösen összehangolt, egymást építő és segítő bensőséges kapcsolatban tudjuk kiteljesíteni. Ezt szeretnénk tovább mélyíteni a vallásos nevelés biztosításával.

A Lélek indíttatására a családok érdeklődését, igényét felmérve a 2009/10-es tanévtől indult be a hitoktatás Stróber László kanonok, apátplébános engedélyével és felügyeletével. A Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia megalakulásával a 2013/14-es tanévtől intézményünk e plébániához tartozik. Kürnyek Róbert plébános – Robi atya – több ízben is ellátogatott hozzánk, részt vett foglalkozásainkon. Ezen tanévtől már hitoktatói diplomával rendelkező, itt dolgozó gyógypedagógia tanár Török Tamásné Gyöngyi tartotta az iskolai hittant. Az elmúlt öt év során három növendékünk volt elsőáldozó.

Mit jelent, mit üzen a gyermekeknek a hittan foglalkozás? Az óvodások, iskolások már az első pillanattól kezdve csodálatosan érezték hitünk lényegét. Míg a mindennapokban – állapotukból adódóan – korlátozottságukat élik meg, addig az „együttlét"-einken az „Egész"-séget. A teremtett világ egyenrangú részei.

Te is Isten képmása és hasonlatosságára teremtett lény vagy! Ez az emberi méltóság és tisztelet neked is jár! Feltétel nélkül szeret! Nincs akadálya a Mennyei Atyával való kapcsolatteremtésednek, csak a szívedet tárd ki! A sóhajod az ima, Ő a legtitkosabb vágyadat is tudja! Egyedi és megismételhetetlen vagy! Nem véletlenül születtél, Istennek tudatos terve és célja van életeddel! Nemcsak megteremtett, de gondoskodik is Rólad!

Isten tenyerébe írta a Nevedet!

„Mert drága vagy a szememben, mert becses vagy nekem és szeretlek." (Iz 43,4)

Intézményünk hitoktatási adatai:

Tanév	Óvodások száma	Iskolások száma	Hitoktatók	Segítők
2009/10	2	5	Fazekas Rozália	Ivancsics Evelin, Tompa Tamásné
2010/11	7	5	Fazekas Rozália	Tompa Tamásné, Petőháziné Kerner Anita
2011/12	6	4	Fazekas Rozália	Farkas Zoltán, Farkas Zoltánné
2012/13	11	4	Fazekas Rozália	Farkas Zoltán
2013/14	7	4	Török Tamásné Fazekas Rozália	
2014/15	A tanév hitoktatásának szervezése folyamatban			

„A sok évszázados római liturgia valódi műalkotás: olyan, mint egy fenséges dóm, díszes ruha, rend és szépség; a legméltóbb, amit Istennek lehet adni.

A liturgia élet, személyes találkozás, bensőséges életközösség Istennel Krisztusban és egymással Krisztus Egyházában."

Sacrosanctum concilium – Konstitúció a szent liturgiáról

„A világi hívők az Egyház előterében állnak: az Egyház általuk az emberi társadalom éltető elve. Ezért egyre inkább tudatában kell lenniük, hogy nem csupán az Egyházhoz tartoznak, hanem ők az Egyház, azaz a Krisztus-hívők közössége a földön a közös fő, nevezetesen a római pápa és a vele közösségben lévő püspökök vezetése alatt. Ők az Egyház…”

(XII. Piusz pápa)

„A zarándoklás megtanít bennünket arra, hogy elszakadjunk a jelenvalóktól, a mindennapi örömök és szenvedések szövevényétől. Ehelyett közelebb visz bennünket egyetlen célunkhoz, amelynek vonzerejét újra átéljük...”

(XII. Piusz pápa)

„Tégy valamit másokért, ha még oly apróságot is – valamit, amiért fizetséget nem kapsz, csupán a kitüntető érzést, hogy megtehetted."

(Albert Schweitzer)

„Örüljetek! Valóban örüljetek! Legyenek szomorúak azok, akik nem tekintik magukat Isten gyermekeinek!”

(Szent Josemaria Escrivá)

Tartalomjegyzék

Püspöki köszöntő 3
Útnak indul(t)unk 5
Emlékeim a Zalaegerszeg – Kertvárosi templom építésével kapcsolatban 7
Istennek épülő templomok 11
Emlékezés Gyula atyára 13
A kertvárosi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve tiszteletére
felszentelt templom építésének története 15
Az első év krónikája 2013–2014 18
Mindszenty (Pehm) József a zalaegerszegi lelkipásztor 24
Időtlen időutazás 28
Hitoktatás a Kertváros általános iskoláiban 34
A Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia Képviselőtestülete 36
Ifjúsági közösség 38
Karitászunk krónikája 40
A Kertvárosi Templom Énekkara 43
Magdalai Mária Közösség 44
Szent Mihály csoport 45
Férfi imacsoport 47
Rózsafüzér Társulat 48
Katekumenek 49
Édesanyák Szent Mónika Közössége 50
Fiatal házasok közössége 51
Nyitott ház Egységes Gyógypedagógia Módszertani Intézet
– Zalaegerszeg Kertváros bemutatása 52
Plébániánk élete képekben 54
Tartalomjegyzék 59

Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia

8900 Zalaegerszeg, Átalszegett utca 100.

Telefon: 92/320-626

E-mail: zeg3@martinus.hu

Weboldal: zeg3.martinus.hu

Facebook: Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia, Zalaegerszeg